

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ

ଶ୍ରୀମତ ଭାଗବତରେ ଅଛି - ଗୁରୁଙ୍କୁ ନ ମଣିବ ନର ଗୁରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଈଶ୍ଵର ଭାଗବତରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ସକ୍ଷାତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । ଗୁରୁ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ମୂର୍ତ୍ତି କାରିଗର ଯେପରି କଣ୍ଠା ମାଟିକୁ ଗୋଟେ ସୁନ୍ଦର ମୂର୍ତ୍ତିରେ ତିଆରି କରେ ଗୁରୁ ସେହିପରି ସମାଜ ରେ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷ୍ୟକୁ ସୁନ୍ଦର କରି ଗତି ତୋଳି ଦେଇଥାନ୍ତି । ସମାଜ ରେ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷ୍ୟକୁ ଭଲ ମଣିଷ କରି ତିଆରି କରିବାରେ ଗୁରୁଙ୍କର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣେ ଗୁରୁଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କେବଳ ଯିଏ ଆମକୁ ବିଦ୍ୟା ଦାନ କରେ ସେ ଯେ ଗୁରୁ ତାହା ନୁହଁ । ଆମେ ଯାହାଠାରୁ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରୁ ସେ ଆମ ଗୁରୁ ହୋଇଥାଏ । ଏକ କୋଷି ପ୍ରାଣୀ ଏମିତିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୃହତକାୟ ତିମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଭଗବାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠିରେ କୌଣସି ଜିନିଷ ମୂଲ୍ୟ ହାନ ନୁହଁ । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଭାଗବାନ କିଛି ବିଦ୍ୟାଗୁଣ ଦେଇ ଏ ସଂସାରକୁ ପଠେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସଂସାରରେ କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ହେୟ ମନେ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଶେଷ ନିଶ୍ଵାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଜୀବନକୁ ଅଜ୍ଞାନ ରୂପେ ଅନ୍ଧାରରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଗୁରୁ । ଓଡିଆ ଭାଗବତରେ ଅଛି ' ମୂର୍ତ୍ତି ବସଇ ଗୁରୁ ଦେବେ କିମ୍ବ ବିନୁ ଗୁରୁ ଜିନୁ ନୁହେଁ ' ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟାଦାନ । ମାତ୍ର ଭଗବାନ ସବୁ କରିଥାନ୍ତି ଆମେ ସାଧାରଣ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଉ । ସେଇ ଭଳି ଭଗବାନ ଗୁରୁ ହୋଇ ଆମକୁ ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଆମର

ରାଜସ୍ଥିତା ବାରିକ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୁଲ କର୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ କୌଣସି ନ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ ରେ ଜଣାଇଥାନ୍ତି । ଲାଳାମୟ ଈଶ୍ଵର ପୃଷ୍ଠିକୁ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ନିର୍ମାଣରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ ତୁଳନା ନାହିଁ । ପୁରାଣ ଯୁଗରୁ ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ନିବିଡତା ରହିଆସିଛି ଏବଂ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଗୁରୁଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିବାର ଫଳ ଓ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅବମାନନା କରିବାର ଫଳ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ କେମିତି ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ସେ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେମିତି ବୀର କର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହି ବିଦ୍ୟାଳାଭ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁଙ୍କ ଅଭିଶାପରୁ ସବୁ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଙ୍ଗମ ଆଉ ସୁଖୀ ଗୁରୁଙ୍କ ଅଭିଶାପରୁ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିପାରି ନଥିଲେ । ବଳା ରାଜା ବାମନଙ୍କୁ ତ୍ରିପାଦ ଭୂମି ଦେବାକୁ ଜଳ ତୁଳସୀ ହୁଇଁ ତ୍ରିବାର ସତ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଗୁରୁଙ୍କ

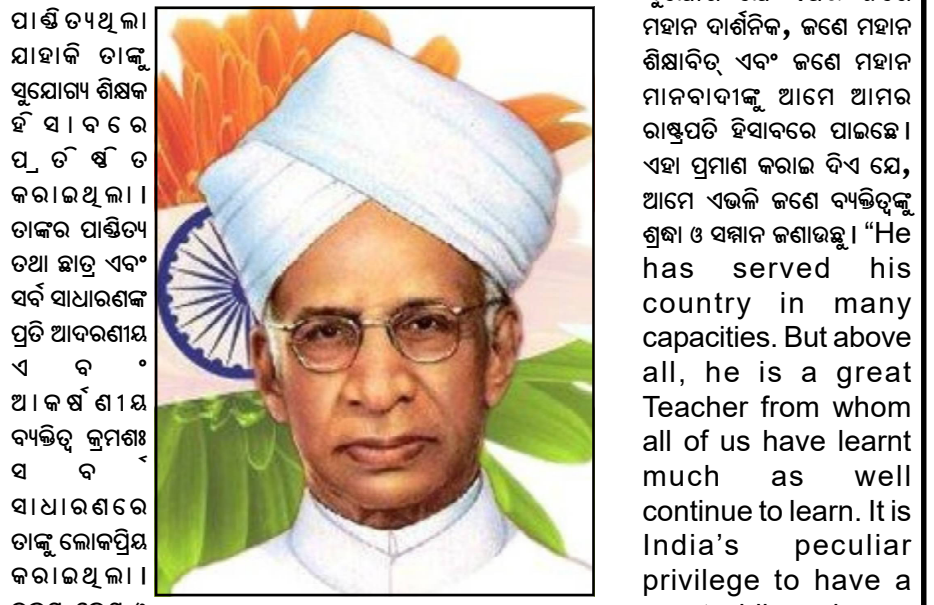
ଆମ ନୀତି ଦିନିଆ ଜୀବନରେ କିଛି ଆସନ୍ତି । ଅସଲି ଜୀବନର ଶିକ୍ଷା ଆଉ କିଛି ଥାଏ । ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବାର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମୁକାବିଲା କରିବାର ଶିକ୍ଷା । ସେହି ଶିକ୍ଷା ଗୁରୁଙ୍କୁ ଆଗ୍ରମରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକକେନ୍ଦ୍ରିକ ହୋଇଯାଇଛି । ଛାତ୍ର ମାନେ କେବଳ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶିକ୍ଷା କେବଳ ପରୀକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରକାର ହେଉଛି । ଜୀବନରେ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ନିକଟରେ ଆମେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନୁ । ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଆମକୁ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବ । ଜୀବନର ଗୁଡ଼ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଜାଣି ପାରୁନୁ । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତାକତକ୍ୟର ପରିବେଶରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷାରେ କୌଣସି ତାକତକ୍ୟ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଳ୍ପଷିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସେତିକି ପରିଚିତା ରହୁଛି । ଗୁରୁ ଜଣେ ଛାତ୍ରର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ରହୁଛି ନାହିଁ । ଗୁରୁ ଆଉ ଶିକ୍ଷ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସମନ୍ବୟ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଗୁରୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଶିକ୍ଷ୍ୟର ପଥ ପଦର୍ଶକ ହେବା ସହିତ ସ୍ନେହ ଶୁଦ୍ଧାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଶିକ୍ଷ୍ୟଟି ସେହିପରି ଗୁରୁଙ୍କୁ ଭକ୍ତି କରି କାବନ ପଥରେ ଆଗେଇ ଯିବା ଉଚିତ୍ । ଗୁରୁ ଓ ଈଶ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଭାବ ନ ଥାନ୍ତି ଗୁରୁଙ୍କୁ ବୁଝା, ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ମହେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମନ୍ବୟ ଜ୍ଞାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ବ୍ରହ୍ମା ପୃଷ୍ଠି କର୍ତ୍ତା, ବିଷ୍ଣୁ ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ମହେଶ୍ଵର ସଂହାର କର୍ତ୍ତା ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଗୁରୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କୁସଂସ୍କାରକୁ ଦୂର କରିବା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଠାରୁ ଦୂର କରି ଅଲୌକିକ ବିଦ୍ୟା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ଗୁରୁ ଗୌରବ : ଡ. ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ବିପିନ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି

ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାରେ ଗୁରୁପୂଜା କେଉଁ ପୁରାତନ ଯୁଗରୁ ଚଳି ଆସୁଅଛି । ତେବେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ନେଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ କନ୍ଦୁଡ଼ିଥିବୁ ଧରି ଗୁରୁଦିବ୍ୟ କେବଳ ଦୂରଜଗତରୁ ପାଳନ କରାଯାଏ । ପ୍ରଥମଟି ଦିବସଟି ହେଲା ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କପାଇଁ ତାଙ୍କ କନ୍ଦୁ ତିଥି ଆଷାଢ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖ ଯାହାକି ଆମର ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ ଏବଂ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଗୁରୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ତିଥି । ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ଦିବସଟି ଅତି ପୁରାତନ ଯୁଗରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ବେଳେ, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ୧୯୨୨ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରୁ ପାଳିତ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ଡ. ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫, ୧୮୮୮ ମସିହାରେ ମାଡ୍ରାସ ସହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ତାଲୁଚାନୀଠାରେ ଏକ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଶୈଶବରୁ ତାଙ୍କ ବାପା ଚାହିଁଥିଲେ ଯେ, ସେ ଇଂରାଜି ନ ପଢ଼ୁ ଏବଂ ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୁରୋହିତୀ କାମ କରୁ । କିନ୍ତୁ ପଢ଼ୁରେ ତାଙ୍କ ବିଚକ୍ଷଣତା ତାଙ୍କୁ ତିରୁପତୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ପରେ ଭେଲୋର ରେ ପଡ଼େଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲା । ତାପରେ ସେ ମାଡ୍ରାସର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ କଲେଜରେ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଏବଂ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେ ଅଗ୍ରାଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଅହାରଣ କଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାର ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ "ବେଦାନ୍ତର ନୈତିକ ନିର୍ଯ୍ୟାସନା ଏବଂ ଏହାର ବହୁବାଦୀ ପୂର୍ବକଳ୍ପନା (The Ethics of Bedant & Its Material Pre supposition)" ନାମକ ଗବେଷଣା ମୁଦ୍ରିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଏହି ମାଡ୍ରାସ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ୧୯୦୮ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ତୁଳସୀ ଦୂର ପତ୍ରରୁ ବାସିଲା ପରି ଏହି ପ୍ରକାଶନଟି ତାଙ୍କର ସୁନାମ ଆଣିବା ସହିତ ଜଣେ ଭକ୍ତ କୋଟିର ଦାର୍ଶନିକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରାଇଦେଲା । ଦର୍ଶନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ 'ବିଦିହାବିକ ତନକସ୍ତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ପ୍ରଭାବମାନ ସୃଷ୍ଟିକଲା । ତାଙ୍କ ମତରେ ଦର୍ଶନ ହିଁ ଜୀବନକୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦିବାର ବିଦ୍ୟା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହାକୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦର୍ଶନ ସହିତ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିଚାର କରାଇ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଇଥିଲେ । ଡ . . . ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ତାଙ୍କର ଏ ଦର୍ଶନ ବିଦ୍ୟା କେବଳ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ବା ଦୃଷ୍ଟିରତ ସାମା ସରହଇ ଭିତରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ନରଖୁ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ ସମୟର ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପ୍ରଗତି ପଥରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସରେ ଭାରତୀୟମାନେ ତାଙ୍କ ଅତୀତ ସହିତ ସଂପର୍କ ନରଖୁ କେବେହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ହସ୍ତପ୍ରସାରଣ

advocates of radical reform". ୧୯୨୨ରେ ଡ. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେଲେ । ସେହି ବର୍ଷ ତାଙ୍କ କନ୍ଦୁ ତିଥିକୁ ଗରୁଡ଼ିବଦ୍ୟ ବା ଶିକ୍ଷକ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କ କନ୍ଦୁ ତିଥି ହିସାବରେ ପାଳନ କରାଯାଇ ଶିକ୍ଷକ ଜାତି ପ୍ରତି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ଉପ-ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆଧୁନୀକାହିଁକି, ସେ ସାରା ଜୀବନରେ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷକତା ଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଭଲପାଇବାର ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ହିସାବରେ ତାଙ୍କର ପୁଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିଛି । ୧୯୬୫ରେ ପାଳିଗ୍ରାମ ଭାରତର ପର୍ଯ୍ୟାଟକରେ ବିଶ୍ଵଖ୍ୟାତ ପୁଷ୍ପିକା । ଏଥିକୁ ଡ. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ତାଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଗମ୍ଭୀର ବାଣୀରେ ଦେଖିବାକୁ ସେପେମ୍ବର ୨୫, ୧୯୬୫ରେ ଶୁଣାଇଥିଲେ, "ପାଳିଗ୍ରାମ ଭାବୁଛି ଯେ, ଭାରତ ତାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରେ ଅତି ଦୁର୍ବଳ କିମ୍ବା ଅତି ଭୟାବୁ କିମ୍ବା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷା । ଭାରତ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ସୁଖ ତାହେଁନାହିଁ, ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଥିଲା ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ହିଁ । ବରେ ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଯେଉଁଠି ତାଙ୍କର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବ ସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଆବରଣାୟ ଏ ଦିନ ସାଧାରଣରେ ତାଙ୍କୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇଥିଲା । ଉଭୟ ଦେଶ ଓ ଦେଶ ବାହାରେ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି । ସେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ କଣେ ଭକ୍ତ କୋଟିର ଦାର୍ଶନିକ ବୋଲି ପରିଚିତ ପାଇଥିଲେ । ୧୯୫୨ ମସିହାରେ, "ଦ ଲିବର୍ଟି ଅଫ ଲିଭିଙ୍ଗ ଫିଲୋସଫି" ଯାହାକି ଏକ ବିଶ୍ଵପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବିଚାର କାୟ ପୁସ୍ତକ, "ଦି ଫିଲୋସଫି ଅଫ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ" ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ । ଏହାଥିଲା ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଭିତ୍ତିକ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବଳିତ ପୁସ୍ତକ । ସ୍ଵାଧୀନତାପରେ ତାଙ୍କର ଏହି ଦର୍ଶନ ବିଦ୍ୟାର ପାରଙ୍ଗମତା ତାଙ୍କୁ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହିସାବରେ ସୋଭିଏତ ସୁନିର୍ଣ୍ଣନରେ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସେ ନିଜ ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଇବା ସହିତ ଜଣେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଛବି ପାଳି ଯାଇଥିଲେ । ୧୯୫୨ ମସିହାରେ ଡ. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତିପଦ ମଞ୍ଜନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ୧୯୬୨ରେ, ୫ବର୍ଷ ପାଇଁ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆସନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସିଂହାସନ ଅଳଙ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ଯେ ସେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଦର୍ଶନ ବିଦ୍ୟାର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ଏବଂ ରାଜନୀତି କରୁଥିଲେ । ଅଥଚ ସେ ରାଜନୀତିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆସନ ମଞ୍ଜନ କଲେ । ଏହାଥିଲା ବିଶ୍ଵପାଇଁ ଏକ ଦୁଃଖ । ଏ ନେଇ ବହୁତ ଗୁଣ୍ଡେଇ କହିଛନ୍ତି, "It is an honour to philosophy that Dr. Radhakrishnan should be President of India and I, as a philosopher, take special pleasure in this. Plato aspired for philosophers to become kings and it is a tribute to India that she should make a philosopher her president." ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତର ଜଣେ ଦର୍ଶନ ଶିକ୍ଷକ ଏହାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେଲେ ଯାହାକି ମୋ' ପରି ଜଣେ ଦାର୍ଶନିକକୁ ଅତି ଆନନ୍ଦ ଦିଏ । ଏକଦା ପୁଣିତୋ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଦାର୍ଶନିକମାନେ ରାଜା ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ଭାରତପାଇଁ ସତ୍ୟ ହେଲା ଯେ, ଜଣେ ଦାର୍ଶନିକ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେଲେ । ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲାବେଳେ ୧୯୬୨ରେ ତାଜନା ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଯାହାକୁ ଆହୁାନ ଦେଇଥିଲା ଡ. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କର ସେ ସମୟର କେତୁରୁ । ସେହିପରି ୧୯୬୫ରେ ପାଳିଗ୍ରାମ ଭାରତର ପର୍ଯ୍ୟାଟକରେ ବିଶ୍ଵଖ୍ୟାତ ପୁଷ୍ପିକା । ଏଥିକୁ ଡ. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ତାଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଗମ୍ଭୀର ବାଣୀରେ ଦେଖିବାକୁ ସେପେମ୍ବର ୨୫, ୧୯୬୫ରେ ଶୁଣାଇଥିଲେ, "ପାଳିଗ୍ରାମ ଭାବୁଛି ଯେ, ଭାରତ ତାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରେ ଅତି ଦୁର୍ବଳ କିମ୍ବା ଅତି ଭୟାବୁ କିମ୍ବା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷା । ଭାରତ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ସୁଖ ତାହେଁନାହିଁ, ପ୍ରକୃତରେ ସୁଖ ତାହେଁନାହିଁ, ସୁଯୋଗ ଯେ ଏପରି ଜଣେ ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ, ଜଣେ ମହାନ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଏବଂ ଜଣେ ମହାନ ମାନବାତ୍ମକ ଆମେ ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହିସାବରେ ପାଇଲେ । ଏହା ପ୍ରମାଣ କରାଇ ଦିଏ ଯେ, ଆମେ ଏଭଳି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣା ଓ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଛୁ । "He has served his country in many capacities. But above all, he is a great Teacher from whom all of us have learnt much as well continue to learn. It is India's peculiar privilege to have a great philosopher, a great educationist and a great humanist as her President. That in itself shows the kind of men we honour and respect". ୧୯୫୫ ମସିହାରେ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉପାଧି/ପୁରସ୍କାର "ଭାରତ ରତ୍ନ" ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ତିନିଜଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଅନ୍ୟତମ । ସମାଜ ଜାତିର ସେବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଏ ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କର ମହା ପ୍ରମାଣ ସପ୍ତମ୍ବର ୧୭ ଓ ୧୯୬୫ ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖଟି ଆମର ମହାନ ଦାର୍ଶନିକ, କ୍ଷେତ୍ରକ, ବିଚକ୍ଷଣ ରାଜନୀତୀକ୍ଷ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରନେତା ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କର ଜନ୍ମତିଥି ପାଳନ ନିଷ୍ଠା । ସେ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ସେହି ଅବସରରେ ଆମେ ତାଙ୍କ କନ୍ଦୁତିଥି ପାଳନ କରିବା ସହିତ ଆମେ ସମଗ୍ର ଗୁରୁ ସମାଜ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଜ୍ଞାନ ଦାନ, ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କାରଣକୁ ବିଚାରି ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏ ଦିବସଟି ପାଳନ କରୁଅଛୁ । ଖାଲି ଆମ ଦେଶରେ ନୁହେଁ, ସହିଦି ଗୁରୁଦିବ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପାଳିତ ହୁଏ । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ବିଶ୍ଵ ଶିକ୍ଷକ ଦିବସ ରୂପେ ଅନୁକ୍ରମେ ୫ ତାରିଖକୁ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଆସନ୍ତୁ ଏହି ଦିବସର ଅବସରରେ ଅନ୍ତତଃ ଆମେ ଆମ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ମୃତି ତାରଣ କରିବା ।

ରବିନାରାୟଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ

"ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ, ପରମ ବ୍ରହ୍ମ, ତସ୍ମୟେ ଗୁରୁବେ ନମଃ" । ସଂସାରରେ ଯଦି କେହି ବଡ଼ ଥାଏ ତେବେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗୁରୁ । ତାଙ୍କୁ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁନିଆରେ କେହି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସର୍ବଦା ପୂଜନୀୟ । ଗୁରୁ-ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଆମ ଜୀବନର ଏକ ଅଂଶ । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ସମାଜ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି କାରଣ ଗୁରୁଙ୍କର ମହାନତାର ତୁଳନା ନାହିଁ । ଜୀବନରେ ଜ୍ଞାନ, ପୁଣ୍ୟ, ସମୃଦ୍ଧି ଗୁରୁଙ୍କ କୃପାରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ସହ ତୁଳନା କରାଯାଏ । ସିଏ ହିଁ ଗୁରୁ, ଯିଏ ଆମକୁ ଅଜ୍ଞାନ ରୂପେ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାତ କଢ଼େଇ ଜ୍ଞାନ ରୂପେ ଆଲୋକର ରାସ୍ତା ଦେଖାନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝିହୁଏ । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଅତୁଟ ରହିଛି । ତତ୍କାଳୀନ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ୧୮୮୮ ମସିହା ଆକିର ତାରିଖ ୫ ତାରିଖରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତତ୍କାଳୀନ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନଙ୍କ କନ୍ଦୁ ଦିବସକୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ 'ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଦିବସ' ରୂପେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ । ହେଲେ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇ ନଥିଲେ । କନ୍ଦୁଦିବ ପାଳନ ନକରି ବରଂ ଗୁରୁ ଦିବସ' ରୂପେ

ପାଳନ କରାଯାଇ ବୋଲି ମତ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିଦିନଠାରୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖକୁ ଗୁରୁ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି । ଗୋଟେ ପିଲା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ତା ପିତା ମାତା । ପିତା ମାତା ପିଲାଙ୍କୁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ପିଲା ସେଇ ମାର୍ଗରେ ଯାଆନ୍ତି । କିଛି ଦିନ ତଳେ ମୁଁ ତ୍ରେନ୍ ରେ ଯାଉଥିଲି ସେଇ ସମୟରେ ମୋ ଆଗରେ ବାପା ଆଉ ପୁଅ ଦୁଇ ଜଣ ବସିଥିଲେ ମୋ ସାମ୍ନା ବିତରେ । ପୁଅ ବୟସ ୧୦ ରୁ ୧୨ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହେବ । ବାପା ଜଣଙ୍କ ଗୋଟେ ବହି ଧରିକି ପଢୁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ପୁଅ ମଧ୍ୟ ଗୋଟେ ବହି ପଢିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ । ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ଆଜିର ସମୟରେ ଯେଉଁଠି ଛୋଟ ପିଲା ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ବିନା ଖାଇବା ମଧ୍ୟ ଖାଉ ନାହାନ୍ତି ସେଇ ସମୟରେ ଜଣେ ବହି ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଦେଖେଇବା ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଥିଲା ମୋ ପାଇଁ । କିଛି ସମୟ ପରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ମୁଁ ପଚାରିଲି ଯେତେବେଳେ ଛୋଟ ପିଲା ଫୋନ୍ ପଛରେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଆପଣ କେମିତି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ କି ଦେବ ବହି ପ୍ରତି ଏତେ ଆଗ୍ରହ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ମତେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଲା । ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥିଲା ଛୋଟ ପିଲା ଦୁଇ ନ ଥାଏ ସେମାନେ ସେୟା କରନ୍ତି ଯାହା

ସେମାନେ ନିଜ ବାପା ମା କରିବାର ଦେଖନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ମତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଛୋଟ ପିଲା ଟି କଣ ବା ଦୁନିଆଁ ବିଷୟରେ କଣିଥାଏ । ସେ ତ ସେୟା କରେ ଯାହା ସେ ନିଜ ପାଖ ପରିବେଶରୁ ଦେଖେ । ସବୁଠୁଁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ନିଜ ପିତା ମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ବାପା ମାଆ ପ୍ରାଥମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଛୋଟ ପିଲା ବେଳୁ ନିଜ ପିଲା ଯେତେବେଳେ ନେବା । ତା ହେଲେ ଯାଉକି ଆମେ ଆମେ ଗୋଟେ ପିଲାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଗତି ତୋଳି ପାରିବା । ସେ କୌଣସି କର୍ମ ବା ଧର୍ମ ହେଉ ନା କାହିଁକି ବିନା ଗୁରୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆସେ ନାହିଁ । ଗୁରୁ ସେ

+ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ଵର ମୋ: ୯୯୩୮୧୧୩୨୬

ଧାର୍ମିକ:

ଭାଗ-୧୯

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାଗବତ କଥାମୂଳ

ଡ. ଶ୍ରୀହରି ପଣ୍ଡା
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)
୧୫ଶ ଅଧ୍ୟାୟ
II ପୃଥିବୀ ଆଦିରାବ ଓ
ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ II

ଅଗ୍ନିଦେବ-ଧନୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ-ଅକ୍ଷୟତୃଣ, ପୃଥିବୀ-ନରୋପାୟ ଗତିଶୀଳ ପାଦୁକା, ଆକାଶ-ଅମ୍ବୁନ ପୁଷ୍ପମାଳା, ଗନ୍ଧର୍ବ-ନୃତ୍ୟ, ଗୀତବିଦ୍ୟା ଓ ଅକ୍ଷୟନ ହେବା ଶକ୍ତି, ସମୁଦ୍ର-ଦଶଦିଗ ଧ୍ଵନିକାରୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସ୍ଵତଃ ଓ ମାଗଧ୍ୟ ପୂଜକର ଭାବ ଅନଳ କୁଣ୍ଡଳ କାତ ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ସ୍ଵତିଗାନ କଲେ । ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସ୍ଵତଃ ମାଗଧ୍ୟ-ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଖା ମୁଁ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିନାହିଁ ତୁମେ ମୋର କି ସ୍ଵତି ଗାଇବା ଯେଉଁ ମିଛ ପ୍ରଂସା କରିବ ତାହା କେବଳ ପ୍ରଦକ୍ଷଣା ; ଏଣୁ ତୁମେ ସେହି ପରମ କୀର୍ତ୍ତୀ ବାନ ଶ୍ରୀହରି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସ୍ଵତି କର ଯାହା ଶୁଣି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଧନ୍ୟ ହେବୁ । ପୃଥିବୀର ଆଦେଶରେ ସେମାନେ ହରିଷ୍ଠିତ କଲେ ।

ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ବିଷ୍ଣୁ ସ୍ଵରୂପ ପୁରୁଷର ନାମ ମୁନିମାନେ ପୃଥି ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଵରୂପା କନ୍ୟାଙ୍କର ନାମ ଅର୍ଥ ରଖିଲେ । ଅର୍ଥ ପୃଥିକୁ ବିବାହ କରିବା ପରେ ମୁନିମାନେ ତାଙ୍କୁ ରାଜାପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଆକାଶରେ ଶଂଖ ବାଜି ଉଠିଲା ତ ଗନ୍ଧର୍ବଗଣ ନୃତ୍ୟ ଓ ଦେବତାମାନେ ପୁଷ୍ପ ବୃକ୍ଷକଲେ । ବ୍ରହ୍ମା ଶଙ୍କରାଦି ଦେବତା ଓ ପିତୃପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ବ୍ରହ୍ମା ପୃଥିଙ୍କ ହାତ ଓ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ପଦ୍ମ ଚିହ୍ନାଦି ଦେଖି ସେ ସ୍ଵୟଂ ବିଷ୍ଣୁଆଶୀର୍ଵାଦ ବୋଲି ଜାଣିପାରିଲେ । କୋଟିଏ ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ଅଭିଷେକ ହେବା ସହ ଯିଏ ଯାହା ଆଣିଥିଲେ ତାହା ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଦେବତାମାନେ ସୁନ୍ଦର ବସନ ଓ ହ୍ରଦ୍ୟ, କୁବେର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନ, ବରୁଣ ରତ୍ନ ଖଚିତ ଶ୍ଵେତଚନ୍ଦ୍ର, ବାୟୁ ଚାମର, ଧର୍ମଦେବ କାର୍ତ୍ତିମୟୀ ମାଳା, ଇନ୍ଦ୍ର ମୁକୁଟ, ଯମ-ଦକ୍ଷ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମା କବଚ, ସରସ୍ଵତୀ-ମଣିମୟ ହାର, ବିଷ୍ଣୁ-ସୁବର୍ଣ୍ଣନ ଚକ୍ର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଅମାପ ଧନସମ୍ପତ୍ତି, ରୁଦ୍ରଦେବ-ତରବାରୀ, ଅଧିକାର-ଚକ୍ର ଚିହ୍ନିତ କାଳ, ଚନ୍ଦ୍ରଦେବ-ଅମୃତମୟ ଅଶ୍ଵ, ବିଶ୍ଵକର୍ମା-ସୁନ୍ଦର ବିମାନ, ଅଗ୍ନିଦେବ-ଧନୁ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ-ଅକ୍ଷୟତୃଣ, ପୃଥିବୀ-ନରୋପାୟ ଗତିଶୀଳ ପାଦୁକା, ଆକାଶ-ଅମ୍ବୁନ ପୁଷ୍ପମାଳା, ଗନ୍ଧର୍ବ-ନୃତ୍ୟ, ଗୀତବିଦ୍ୟା ଓ ଅକ୍ଷୟନ ହେବା ଶକ୍ତି, ସମୁଦ୍ର-ଦଶଦିଗ ଧ୍ଵନିକାରୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସ୍ଵତଃ ଓ ମାଗଧ୍ୟ ପୂଜକର ଭାବ ଅନଳ କୁଣ୍ଡଳ କାତ ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ସ୍ଵତିଗାନ କଲେ । ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସ୍ଵତଃ ମାଗଧ୍ୟ-ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଖା ମୁଁ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିନାହିଁ ତୁମେ ମୋର କି ସ୍ଵତି ଗାଇବା ଯେଉଁ ମିଛ ପ୍ରଂସା କରିବ ତାହା କେବଳ ପ୍ରଦକ୍ଷଣା ; ଏଣୁ ତୁମେ ସେହି ପରମ କୀର୍ତ୍ତୀ ବାନ ଶ୍ରୀହରି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସ୍ଵତି କର ଯାହା ଶୁଣି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଧନ୍ୟ ହେବୁ । ପୃଥିବୀର ଆଦେଶରେ ସେମାନେ ହରିଷ୍ଠିତ କଲେ ।

୧୬ଶ ଅଧ୍ୟାୟ
II ବନ୍ଦୀକଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀର ସ୍ଵତିଗାନ II
ଏହାପରେ ସ୍ଵତଃ ଓ ମାଗଧ୍ୟ ମୁନି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତି ଗାନ କରି କହିଲେ, ଆପଣ ସ୍ଵୟଂ ଶ୍ରୀହରିଙ୍କ କଳାବତାର ରୂପେ ଭଗବତ ମହିମାରେ ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୀବ ଶରୀରରୁ କାତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଓ ସର୍ବଭୃତ୍ୟାମ୍, ଧର୍ମର ଶାସନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜ ଚେକରେ ପୃଥିବୀକୁ ଜଳ ନେଇ ପୁଣି ବର୍ଷାକାଳରେ ଫେରାଇଦେବା ପରି ଆପଣ ପ୍ରକାଳଠାରୁ କର ଗ୍ରହଣ କରି ତାହା ପୁଣି ପ୍ରକାଳଜଳରେ ଲଗାଇବେ । ଆପଣ ଦୟାଳୁ ଓ କ୍ଷମାଶୀଳ ହୋଇ ଦୁଃଖୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ହରଣ କରିବେ । ଆପଣ ଶାସନରେ ନିଜ ପର ଭେଦ କରିବେ ନାହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । ପର ସ୍ଵାକୁ ମାତୃବତ, ନିଜ ସ୍ଵାକୁ ଅର୍ଥାକାମୀ, ପ୍ରକାଳ ପିତା ଓ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ମାନିବେ । ଆପଣ ଦିଗବିକଳ କରି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ । ଆପଣଙ୍କ ପୁଣ୍ୟପାପ ଯାକ୍ଷ୍ଣୀ ପୃଥିବୀ ସଦା ଶ୍ୟାମଶାମଳା ରହିବ । ଆପଣ ପ୍ରକା ହିତାପୈ ପୃଥିବୀ ରୂପା ଗୋ-ମାତାଙ୍କୁ ଦୋହନ କରିବେ ଏବଂ ଶେଷରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତଳା ଭକ୍ତି କାରଣରୁ ଦିବ୍ୟଧାମକୁ ଗମନ କରିବେ ।

୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ
II ପୃଥିବୀଦେବୀଙ୍କ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ II
ମୁନିରକ୍ଷିମାନେ ଭାବ ମୁଖରେ ପରୋକ୍ଷ ଉପଦେଶ, ନିଜେ ବେଦପାଠ ମଧ୍ୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରି ପୃଥିବୀ ମଥୋଚିତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ପୃଥିବୀ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବାପରେ ବହୁ ବୃକ୍ଷସ୍ତ୍ର ରାଜାମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଖାଦ୍ୟସଂକଟ ଦୂର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଖାଦ୍ୟଭାବର କାରଣ ପଚାରିବେ ରାଜାମାନେ କହିଲେ, ପୃଥିବୀ ଗୋରୂପା ହୋଇ ଚାରିଦିଗ ସବୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ଦିନବେଳା ସମୁଦ୍ରରେ ଲୁଚିଛି । ଏହା ଶୁଣି ରାଜା ପୃଥିବୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଧନୁରେ ବାଣ ସଂଯୋଗ କରିବାରୁ ପୃଥିବୀ ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରକଟ ହୋଇ ଯଥା ବିଧି ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ସ୍ଵା ବଧ ପାପରେ ଭାଗା ନହୋଇ କ୍ଷୋଧ ସମୟରଣ କରିବାରୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ରାଜା କହିଲେ ସେ ଧରିତ୍ରୀ, ନାରୀ ଭାବରେ ତୁମେ ଅବଧ୍ୟ ମାତ୍ର ମୋ ପିତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତେ ତୁମେ ମାୟା ଗୋରୁ ଭାବରେ ଅଭାଜକତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଷ୍ଟଦେଲ ତାର ଦକ୍ଷ ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ଦେବି ।

୧୮ଶ ଅଧ୍ୟାୟ
II ପୃଥିବୀ ଦୋହନ II
ମହାରାଜା ପୃଥିବୀର କଥା ଶୁଣି ଧରିତ୍ରୀ ଭୟଭୀତା ହେବା ସହ କହିଲେ, ରାଜନ, ଆପଣ ଦୟାପୂର୍ବକ ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ, ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଶ । ଆପଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ପୃଥିବୀ ଅଭାଜକ କାରଣରୁ କେହି ମୋତେ ଆଦର, ଯତ୍ନ କଲେନି ବରଂ ମୋ ପୁଷ୍ପରେ କାତ ହୋଇଥିବା ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ, ତେଣୁ ମୁଁ ଧେନୁରୂପ ହୋଇ ସେହି କଳ୍ୟାଣକାରୀ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଖାଇଦେଲି । ସେ ସବୁ ମୋ ଶରୀରରେ ରୁଗ୍ଣ ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ମୋତେ ଦୋହନ କଲେ ମୁଁ ସେ ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ତା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ମୋ ପୁଷ୍ପକୁ ସମତଳ କରନ୍ତୁ ଯେପରିକି ବର୍ଷା ହେଲେ ସେଥିରେ ଜଳ ରହିପାରିବ ଫଳରେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଶ୍ୟାମଶାମଳା ରହିପାରିବି । ଏହା ଶୁଣି ପୃଥିବୀ ସ୍ଵାୟମ୍ଭୂବ ମନୁକୁ ବସ୍ତା ମନେ କରି ପୃଥିବୀ ମାତାଙ୍କୁ ଦୋହନ କରିବାରୁ ପ୍ରଭୁର ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନ ହେଲା ଯାହା ସେ ପ୍ରକାଳୁ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ । ଏହାଦେଖି ଦେବ, ଦାନବ, ଯକ୍ଷରକ୍ଷମ ଭୃତ, ବେତାଳ, ସ୍ଵାଦର, କଳମ ଯେ ଯାହାର ଦୁଃଖ କହିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତା କଳମ କରି ପୃଥିବୀ ଦୋହନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସମସ୍ତେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବାରୁ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ଖେଳିଗଲା । ରାଜା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୀତ ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ନିଜର କନ୍ୟା ରୂପା ଶ୍ରଦ୍ଧା କଲେ ।

୧୯/୨୦ଶ ଅଧ୍ୟାୟ
II ପୃଥିବୀରାଜାଙ୍କର ଏକଶହ ଅଶ୍ଵମେଧ ଯଜ୍ଞ ଓ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଆଦିର୍ଭାବ II
ପୃଥିବୀ ସରସ୍ଵତୀ ନଦୀ ତୀରସ୍ଥ ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶତ ଅଶ୍ଵମେଧ ଯଜ୍ଞ ଆୟୋଜନ କଲେ । ଯଜ୍ଞକୁ ଦେବତା, ମୁନିରକ୍ଷିମାନେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଆସିଲେ, ଗନ୍ଧର୍ବମାନେ ନୃତ୍ୟକଲେ । ପୃଥିବୀ କାମଧେନୁ ପରି ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦାର୍ଥମାନ ଯୋଗାଇଦେଲେ । ଏହା ଦେଖି ଇନ୍ଦ୍ର କାଳେ ପୃଥିବୀରୁ ଉତ୍ତପଦ ଆଶା କରିବେ ଓ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନ ଚାଲିଯିବା ଭୟରେ ଯଜ୍ଞଶୁଣ୍ଠି ଚୋରାଇନେଲେ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଦିବ୍ୟବ୍ରହ୍ମା ମୁନି ଅତ୍ରି ଏହା ଜାଣିପାରି ପୃଥିବୀ ପରାକ୍ରମୀ ପୁତ୍ରକୁ କହିଦେବାରୁ ସେ ପକ୍ଷୀରୂପାଧିକାର କରି ଦେଖିକିତ ଜଣେ ସନ୍ୟାସୀ । ସନ୍ୟାସୀ ଅବଧ୍ୟ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ଫେରି ଆସିଲେ ମାତ୍ର ଅତ୍ରିଙ୍କଠାରୁ ଇନ୍ଦ୍ର କପଟ ସନ୍ୟାସୀ ବେଶ ଧାରଣ କରିଥିବା କଥା ଶୁଣି ମୁନିବୀର ଇନ୍ଦ୍ର ବଧ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ସେ ଧାର୍ଯ୍ୟଲେ । ଚୌର୍ଯ୍ୟ ବୃତ୍ତି କାରଣରୁ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ନୈତିକ ବଳ ହ୍ରାସ ହୋଇଥିବାରୁ ଇନ୍ଦ୍ର ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଅଶ୍ଵକୁ ହାଡିଦେବ ଚାଲିଗଲେ । ଅଶ୍ଵକୁ ଧରି ପୃଥିବୀର ଫେରିବାରୁ ମୁନିମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିକିତାଶ୍ଵ ନାମ ଦେଲେ । ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଏହି କପଟ ଦେଶର ଲାଭ ଦୁଃଖମାନେ ଗ୍ରହଣକରି ସାଧୁ ପୋଷାକରେ ଅସାଧୁକାମ କରିବାରୁ ପୃଥିବୀ କ୍ଳୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଇନ୍ଦ୍ର ସଂହାର କରିବାରୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତେ ମୁନିରକ୍ଷିମାନେ କହିଲେ ଧରେ ଯଜ୍ଞର ଦାକ୍ଷିତ ହେବାପରେ ସେହି ଜାବ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଜାବ ବଧ ନିଷେଧ । ତାହା ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ସଂହାର କରିବାର ଦରକାର ନାହିଁ ଆମେ ମତ୍ତ ବଳରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡରେ ଆହୁତି ଦେଇ ଭସ୍ମ କରିଦେବୁ । ପୃଥିବୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାରୁ ଯଜ୍ଞରେ ଆହୁତି ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଗଲା । ଏହା ଜାଣି ବ୍ରହ୍ମା ସ୍ଵୟଂ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦ୍ଵିକମାନଙ୍କୁ ନିବାରଣ କରିବା ସହ ପୃଥିବୀକୁ ବୃକ୍ଷାଳ କହିଲେ, ତୁମେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ର ଭକ୍ଷ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁଆଶୀର୍ଵାଦ । ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଆହୁତି ରୂପରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଭିତରୁ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କର କପଟମାୟା ଛିନ୍ନ କରି ଜଗତର ତୁମେ ମଙ୍ଗଳ କରିଛ, ଏବେ ଇନ୍ଦ୍ର ବଧରୁ ସ୍ଵାତ ହୁଅ । ସେ ନିଜେ ଆସି ତାଙ୍କ ଅପରାଧ ସ୍ଵୀକାର କରିବେ । କ୍ଷମାଠାରୁ ବତ କିଛି ନାହିଁ ଏଣୁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମାକଲେ ତୁମର ଯଶ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ବ୍ୟାପାଯିବ । ମହାରାଜ ପୃଥିବୀ ଶାନ୍ତ ହେବାପରେ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଧରି ସେ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି କହିଲେ କେ ରାଜା, ଇନ୍ଦ୍ର ତୁମର ଯଜ୍ଞ ଭଙ୍ଗ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିବା ତୁମକୁ କ୍ଷମା କର । ସାଧୁ, ସଦବୁଦ୍ଧି ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମନରେ ସିଂହା କରନ୍ତିନାହିଁ । ଅବିଦ୍ୟା ଓ ବାଦନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ଯେ ଆତ୍ମଠାରୁ ପୃଥକ ତାହା ତୁମକୁ ଅଜ୍ଞାତ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ନିର୍ଗୁଣ, ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଓ ସର୍ବସାକ୍ଷୀ ଜାଣି ଭେଦଭାବ ଶୂନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ଆରାଧନା କରନ୍ତି ମୁଁ ସେହିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଏ ବାସ୍ତବିକ ଯଜ୍ଞ, ତପସ୍ୟା, ଯୋଗାଦିରେ ମୁଁ ନଥାଏ । ହେ ରାଜା, ସମାପାଦପଦ୍ମ ହୋଇ ମହାମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରଜାପାଳନ କର । ଯେଉଁ ରାଜା ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ପ୍ରଜାପାଳନ କରେ ସେ ପ୍ରକାଳ ଧର୍ମରୁ ଅଂଶ ପାଏ । ରାଜା ଠିକ ଭାବରେ ପ୍ରଜାପାଳନ ନକଲେ ପ୍ରଜା ରାଜାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ହରଣ କରିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଏବେ କି ବର ମାଗୁଛ ମାଗ । ପୃଥିବୀ ଭଗବାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏପରି କଥା ଶୁଣି ଆନନ୍ଦରେ, ରୋମାଞ୍ଚିତ ହେଲେ । ଇନ୍ଦ୍ର ଆସି ପୃଥିବୀର ପାଦ ଛୁଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ ପରମପିତା, ମୋର ଭୋଗବିକାସ ଯଜ୍ଞ ନାହିଁ । କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତିକ ସର୍ବଦା ମୋ କାନରେ ବାଜୁଥାଉ, ତେଣୁ ମୋର ଦଶସହସ୍ର କର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଭଗବାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଏହି ବର ମାଗିଲ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ଯେ ତୁମର ମୋ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଅଭକ୍ତାଭକ୍ତି ରହିବା ସହ ତୁମର ସମସ୍ତ ଶୁଭ ଓ ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ।

(କ୍ରମଶଃ)
+ଗୌତମୀ, କପ୍ତପଦା, ମୟୁରଭଞ୍ଜ (ମୋ) ୯୮୫୩୯୪୪୫୮

ପୁରାତନ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଗୁରୁ ପରମ୍ପରା

ଭାଗ୍ୟଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ

“ଧ୍ୟାନଂ ମୂଳଂ ଗୁରୁ ମୂର୍ତ୍ତିଃ ପୂଜା ମୂଳଂ ଗୁରୁପଦଂ ମହା ମୂଳଂ ଗୁରୁ ବାକ୍ୟଂ ମୋକ୍ଷ ମୂଳଂ ଗୁରୋକୃପା।” ଭାରତର ସମୂହ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ । ଏହା ଆମ ଐତିହ୍ୟର ଗଭୀରତାକୁ ସୂଚିତ କରିଥାଏ । ନିଜର ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟାରେ ମଧ୍ୟ ଯାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରେନା, ତାହା ଗୁରୁକୁପାଦୁରା ପ୍ରତିରେ ଉପଲକ୍ଷ ହୋଇଯାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ । ଆତ୍ମ ସାକ୍ଷାତକାର କରିବାପାଇଁ ଗୁରୁଙ୍କର ସହାୟତା ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଆଧୁନିକ ଭାରତରେ ଗୁରୁ ଶବ୍ଦକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶିକ୍ଷକ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଗୀତାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯିଏ ଗୁ(ଗୁଣମୁକ୍ତ) ଓ ଗୁ (ନିରାକାର) ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗୁରୁ । ଅତୀତରେ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ ମଧୁର ତଥା ଅନାବିଳ । ସେହି ପରମ୍ପରାକୁ ଉଜ୍ଜୀବିତ ରଖିବା ଗୁରୁଦିବ୍ୟ ପାଳନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଭାରତର ବରୋଶ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଭୃତପୂର୍ବ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ପ୍ରକ୍ଷାପୁରୁଷ, ବିଶ୍ଵର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାର୍ଶନିକ, ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷକ ବ୍ରହ୍ମର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ଗୁରୁଦିବ୍ୟ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ସେ ଜଣେ ଗୁରୁଭାବେ ନିଜ ପରିଚିତକୁ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରାଇଥିଲେ । “ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ଵର, ଗୁରୁ ସାକ୍ଷୀ, ପରମ୍ପ ବ୍ରହ୍ମ, ତତ୍ସେଽଶ୍ରୀ ଗୁରୁବେ ନମଃ ।” ଗୁରୁ କେବେ ବ୍ରହ୍ମା ସାକ୍ଷୀ ଶିଷ୍ୟକୁ ନିଜ ହାତରେ ରଖିତୋଳିଥାନ୍ତି, ବିଷ୍ଣୁ ସାକ୍ଷୀ କରନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପରିପୁଷ୍ଟ । ଆଉ କେବେ ଶିବ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଜୀବନରେ ଥିବା ଆଦିକତାର ସଂହାର କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଗୁରୁଙ୍କୁ ତ୍ରିଦେବଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ଭାବି ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ । ପୁରାଣମତେ ଗୁରୁ କୌଣସି ଶରୀର ନୁହଁନ୍ତି, ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ସତ୍ତା ଓ ଏକ ଅନୁଭବ । ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଅନେକ ମହାନ ଗୁରୁ କାଳକ୍ରମେ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନଙ୍କ ସମେତ, ଦେବତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦୈତ୍ୟ ଏବଂ ଦାନ୍ତ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରାଣରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କିଛି କାଳକ୍ରମୀ ଗୁରୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ପର୍ଶୁରାମ-ପର୍ଶୁରାମ ଅବତାର ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ୬ଷ୍ଠ ଅବତାର । ପର୍ଶୁରାମ କମଦଗ୍ନି ଏବଂ ବେଶ୍ୟାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଭୟାନକ ପରିକ୍ରମା କରିବା ପରେ ପର୍ଶୁରାମ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ କୁରାଡି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଭଗବାନ ଶିବ ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷା ସହ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଣାଣଙ୍କ ବିପରୀତ ଥିଲେ । ଏହିକାରଣରୁ ପର୍ଶୁରାମ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଲକ୍ଷଣକୁ ଆପଣାଇ ଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆକ୍ରାମକତା, ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ବିରୋଧ ସାମିଲ କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ “ବ୍ରହ୍ମ-କ୍ଷତ୍ରୀୟ” କୁହାଯାଇଥାଏ । ଲୋକକଥା ଅନୁଯାୟୀ ପର୍ଶୁରାମ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ୬ଷ୍ଠ ଅବତାର ପର୍ଶୁରାମ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସଂସାରରେ ସମସ୍ତ ପାପୀ ଏବଂ ଅଧାର୍ମିକ ରାଜାମାନଙ୍କର ହତ୍ୟା କରି ପୃଥିବୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ଯାହା ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ପର୍ଶୁରାମ ଅବତାରରେ କରିଛନ୍ତି । ପୁରାଣ

ଅନୁସାରେ ସେ ଜଣେ ତିରଞ୍ଜୀବୀ ଓ ସେ କଳି ଯୁଗ ଶେଷରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦଶମ ଏବଂ ଶେଷ ଅବତାର କଳାଙ୍କର ଗୁରୁ ଭାବେ ଅବତରିବେ । ତାଙ୍କୁ କେତେକ ହିନ୍ଦୁ ଗୁରୁରେ ରାମ କମାଦାଗ୍ନି, ରାମ ଭାର୍ତବ ଏବଂ ବୀରରାମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପର୍ଶୁରାମ ଦ୍ଵାପର ଯୁଗରେ ଭୀଷ୍ମ, ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣ ଆଦି ମହାରଥୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ଥିଲେ । ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ - ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ମହାନ ଧନୁର୍ଧର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଆନ୍ତି । ଗୁରୁ ଦ୍ରୋଣ ଜଣେ ମହାନ ଯୋଦ୍ଧା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ, ନିଜ ତପୋବଳରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ସର୍ବ ନିର୍ମାଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ରଖିଥିଲେ । ସେ ପବିତ୍ର ଗାୟତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରର ରଚୟିତା ମଧ୍ୟ । ଗୁରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାପନି - ମହର୍ଷି ସନ୍ଧ୍ୟାପନି କାଶ୍ୟପ ଗୋତ୍ରରେ ଜନ୍ମିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଥିଲେ । ମହର୍ଷି ସନ୍ଧ୍ୟାପନି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ବଳରାମ ଏବଂ ପୁଦାମାଙ୍କ ଗୁରୁ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ବଳରାମ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣପାଇଁ ମଥୁରାକୁ ଅବସ୍ଥାକା ନଗରୀ (ବର୍ତ୍ତମାନର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଉଜ୍ଜୟିନୀ) ଆସିଥିଲେ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପୁନଃଅବତାର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥିଲେ । ସେ ହିଁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚଉଦ ପୁତ୍ରାକାର ବିଦ୍ୟା(ଯୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟା ସମେତ) ଏବଂ ୬୪କଳା ଶିଖାଇଥିଲେ । କୁହାଯାଏ ଯେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ୬୪ ଦିନରେ ହିଁ ୬୪ କଳା ଶିଖାଇଥିଲେ ।

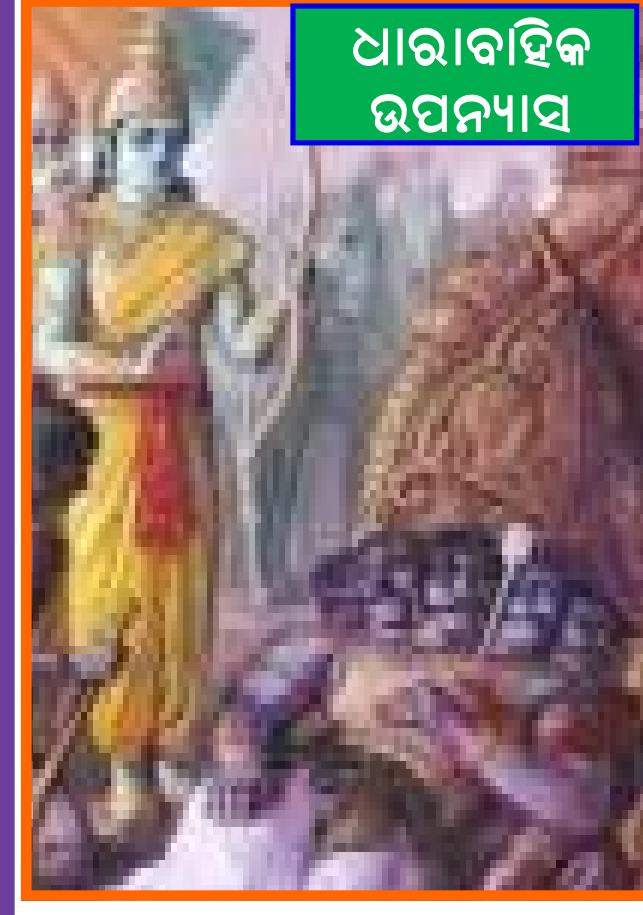

ନିଜର ଅନ୍ୟତମ ଶିଷ୍ୟ ଏକଲବ୍ୟ ଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ବୃକ୍ଷାକୂଳିକିକୁ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକେ ମାରି ନେଇଥିଲେ । ରାଜସଭା ପ୍ରତି ବଚନବଦ୍ଧତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ କୌରବସେନା ପକ୍ଷରୁ ଲଢ଼ିଥିଲେ । ଗୁରୁ କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟ - ଗୌତମରଷିଙ୍କ ପୌତ୍ର ତଥା ଶରଦ୍ଵାନରଷିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଗୁରୁ କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଧନୁର୍ଧର ଥିଲେ । ସେ କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଗୁରୁ ତଥା ମହାଭାରତର ଏକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ର । ସେ ମଧ୍ୟ ସପ୍ତ ତିରଞ୍ଜୀବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ତାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଚତୁର୍ଥ ଅବତାର ତଥା କଳି ଯୁଗରେ ଥିବା ରକ୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଣୀ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ । କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟ ହସ୍ତିନାପୁରର କୁଳଗୁରୁ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପିତାମହ ଭୀଷ୍ମ, ପାଣ୍ଡୁ ଏବଂ କୌରବ ମାନଙ୍କୁ ସେ ଶସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ । ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବାପରେ ଗୁରୁ କୃପାଚାର୍ଯ୍ୟ, ପାଣ୍ଡୁ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାପ୍ରତାପୀ, କଳି ଯୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜା ଏବଂ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ନାତି, ପରାକ୍ଷିତଙ୍କ ଗୁରୁ ତଥା ପରାମର୍ଶଦାତା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏବେଦବ୍ୟାପ୍ତ - ବେଦବ୍ୟାସ ବା ବ୍ୟାସଦେବ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜଣେ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅଟନ୍ତି । ସେ ବେଦକୁ ତାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବ୍ୟାସଦେବ, ମହାଭାରତ ଭଳି ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥର ରଚୟିତା ହେବା ସହ ସହାର ଏକ ଚରିତ୍ର ବି ଅଟନ୍ତି । ରକ୍ଷି ପରାଶରଙ୍କ ଔରସରେ ମହ୍ୟମନ୍ଥା (ସତ୍ୟବତୀ)ଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଆଷାଢ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସଦେବ ଉଦାନଦୀ ଗର୍ଭସ୍ଥ କୃଷ୍ଣଦ୍ଵୀପରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ମହର୍ଷିଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣଦ୍ଵୀପୀୟର ବ୍ୟାସ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନକୁ ଗୁରୁପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ବ୍ୟାସପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଭାବେ ସାରା ଭାରତରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ପ୍ରାଚୀନ ଗୁରୁଦ୍ଵାରରେ ବେଦବ୍ୟାସ ସ୍ଵୟଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ସଂସ୍କୃତ ରାମାୟଣରେ ଏକ ଭୟାନକ ବନ୍ଧ୍ୟୁ ଥିଲେ । ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ସତ୍ୟକର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ରତ୍ନାକରରୁ ସେ ସାଧକ ହୋଇଥିଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବରୁଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବେ ଜନ୍ମହୋଇ କଠୋର ତପସ୍ୟା କରି ମହର୍ଷି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତହେଲେ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ସେ ଗୁରୁଥିଲେ । ଏହାସହିତ ଶ୍ରୀରାମ ଓ ସୀତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଲବ ଓ କୁଶଙ୍କ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଦୂରନ୍ତ ଶିଖା

ଭାଗ-୩୨

ଧାରାଧାର କୁହରେ ତିନାଇଦେବ ମୋ ରକ୍ଷଣା ଶରୀରଟିକୁ । ହେଲେ କ'ଣ ପାଇବ ସେ । ଖାଲି କୁଳନ ଆଉ କୁଳନ । ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାକେ ମୁଁ ତ ତାକୁ କିଛି ଦେଇପାରିନି । ଆଉ ଏ ଅଧିମ ଯୁଗରେ ତାକୁ କ'ଣ କେବଳ କୁଳନର ଉପହାର ଦେବି । ମୁଁ ତ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଜଳିଯିବି ହେଲେ ସେ ବଞ୍ଚିରହି ମଧ୍ୟ ଜଳିବ ।

ହାୟ, ଏଇ କ'ଣ ଦେବେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅପ୍ପରା କନ୍ୟାର ଭାଗ୍ୟାଳି ପି ଥିଲା । ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୁରରେ ମାତାଙ୍କ ବିଚରଣ କରିବା କଥା ସେ ଆଜି ମୋରି ପାଇଁ ଏତେ କଷ୍ଟ ପାଉଛି ସିନା । ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋଦେବୀ ପାଇଁ ମୋ ମନରେ ଦୁଃଖ ଆସୁଛି ସିନା, ହେଲେ ମୁଁ ନାଉର । କାରଣ ତା ଦୁଃଖର ଉପଶମ ମୋ ହାତରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତ ଜନ୍ମଦେଲେ ଆସିଥାନ୍ତି ଏକା ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଯାଏ ଏକା । ଜନ୍ମ ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟବଧାନର ଅନେକେ ସାଥୀ ହୁଅନ୍ତି । ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତି । ମୋଦେବୀ ମଧ୍ୟ ମୋ ଜୀବନରେ ସେମିତି ଭାବେ ଆସିଥିଲା । ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ଥିଲା । ମୋର ଭଲ ପାଇଁ ଅନେକ କିଛି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲା । ଆଜି ମୋ ନିକଟରେ ମୋଦେବୀ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ତ ଅଛନ୍ତି, ସେ ତ ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା । ମୁଁ ସିନା ମୋଦେବୀ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ଓଷ୍ଠିଲେ ସବୁକିଛି କରିପାରିବେ । ସେ ହିଁ

ମୋଦେବୀର କିଛି ସହାୟ ହୁଅନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ସହିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ମୋଦେବୀ ଭଲ ପତିବ୍ରତା ନାରୀ ପାଇଁ ଏତିକି ମୋ । ର ଶୁଭକାମନା । ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୋଇରହି ଆଜି ବି ଭାବୁଛି ସେଦିନ ଯଦି ମୋଦେବୀ ଉପଦେଶକୁ ମାନି ନେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଆଜି ମୋର ଏମିତି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ପରକ୍ଷଣରେ ଭାବେ, ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୋର କେବଳ ମୋକ୍ଷ । ମୁଁ ତେଣୁ କାହାରି ପାଖରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି କେମିତି । ମୋର ନିକସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟପୂରଣ ପାଇଁ ମୁଁ ଯାହାକିଛି କରିଛି, କିଛି ତ ଭୁଲ କରିନି । ବରଂ ଏତକ ସ୍ୱାକାର କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରିବି ନାହିଁ । ମୋଦେବୀର ଧର୍ମ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ନିଷ୍ଠା, ଏକାଗ୍ରତା, ପତିବ୍ରତା ହିଁ ମୋତେ କିଛି କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଭରି ଦେଇଥିଲା, ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା ।

|| ପଠନ ||

ମୟ ! ଜଣେ ଆବାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ । ଏକାଧାରରେ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ କୁଶଳୀ କାରିଗର । ନିର୍ମାଣ ବିଦ୍ୟାରେ ତାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ମୁଁ ନାଉର । କାରଣ ତା ଦୁଃଖର ଉପଶମ ମୋ ହାତରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତ ଜନ୍ମଦେଲେ ଆସିଥାନ୍ତି ଏକା ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଯାଏ ଏକା । ଜନ୍ମ ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟବଧାନର ଅନେକେ ସାଥୀ ହୁଅନ୍ତି । ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତି । ମୋଦେବୀ ମଧ୍ୟ ମୋ ଜୀବନରେ ସେମିତି ଭାବେ ଆସିଥିଲା । ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ଥିଲା । ମୋର ଭଲ ପାଇଁ ଅନେକ କିଛି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲା । ଆଜି ମୋ ନିକଟରେ ମୋଦେବୀ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ତ ଅଛନ୍ତି, ସେ ତ ମୋର ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା । ମୁଁ ସିନା ମୋଦେବୀ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ଓଷ୍ଠିଲେ ସବୁକିଛି କରିପାରିବେ । ସେ ହିଁ

ଡ. ବିଭୁ ସେନ୍

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଅପ୍ପରାଳ କନ୍ୟା । ତଥାପି ମୋ ମନରେ ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ବିଦ୍ରୋହ କାହିଁକି ? ହିଁ ସେଇ ତ ଅପୂର୍ବା, ହିଁସା । ମାତାମହଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜନ୍ମିଥିବା ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଁ ମୋ ଦେହକୁ ଚରିଗଲାଣି । ଆଉ ତାରି ପ୍ରଭାବରେ ମୁଁ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ରାକ୍ଷସ ସଂସ୍କୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ନହେଲେ ଆର୍ଯ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ଧ୍ୟୁସ ସାଧନ କରିବାରେ ମୋର ଲାଭ କ'ଣ ?

ଶଶୁର ମହାଶୟ ମୋତେ ପ୍ରତିଟି କୋଠିରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ । କାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଷବୋଳା ତାରର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ । ମୋତେ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲା । ଉତ୍କଳ ବିଷଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଗବେଷଣା କରାଯାଏ । ବିଷଧର ସର୍ପ ନିକଟରେ ବିଷ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଏସବୁର ପରୀକ୍ଷା କରିବା କିଛି ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ଯାହା ବିଷାକ୍ତ ମାନେ ମଧ୍ୟ ସହଜ ମଣି ନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ମୟ ଦାନବଙ୍କ ଗବେଷଣାଗାର ତ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ୍ ନୁହେଁ । ଓଃ କି ତମହାର । ଆମ ଲଳାରେ ଏମିତି ଗବେଷଣାଗାରଟିଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ସମଗ୍ର ମୃତ୍ୟୁଆ ଉଦ୍ଧାରଣ କରିପାରିଲେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ନ ହୁଅନ୍ତା ସତରେ ।

(କ୍ରମଶଃ)
+ବାରବାଟୀ, ବାଲେଶ୍ୱର
(ମୋ)୯୩୩୭୫୮୦୦୪୫

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମୟୀ ପଣ୍ଡା

|| ଭାଗ-୫୮ (କ) ||

ପ୍ରାୟ କୋଡିଏ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆଦିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା ଗଣଧାନୀ ଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ତେଣୁ କେତେକ ଆଦିକା ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ମାନବ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଶ୍ୱେତ ବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ କେତେକ କୃଷ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ ତଥା ନାନ ନୟନଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଆଦିକାରୁ ଏମାନେ କ୍ରମେ ଏସିଆ ଓ ଇଉରୋପ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସି ସଭ୍ୟ ମାନବରେ ପରିଣତ ହେଲେ । ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଓ ପୂର୍ବ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ଦ୍ୱୀପ ପୁଞ୍ଜରୁ କେତେକ ଏହିପରି ଜନଜାତି ପୂର୍ବ ଭାରତରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ କେତେକ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାବାସୀ ଘନ ଅରଣ୍ୟ ଓ ମରୁଭୂମି ଛାଡି ଶଯ୍ୟା ଶ୍ୟାମଳ ରୂପି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆରବସାଗର କୂଳେ, କୂଳେ ବା ପୁଲଭାଗ ବେଳେ ରାଜସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସାହାରା ଏକ ବୃକ୍ଷ ଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା ଓ କେତେକ ଜୀବ ଜହ୍ନୁଙ୍କ ବାସ ସ୍ଥଳ ଥିଲା । ରାଜସ୍ଥାନ ଏକ ତରୁ, ଲତା ଓ ଶଯ୍ୟା ଭରା ସମତଳ ଭୂମି ଥିଲା । ଦ୍ୱାରକା ଆଦି ସାମୁଦ୍ରିକ ଦ୍ୱୀପ ଉଭୟ କୂଳରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା ।

ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି ଉଭୟ ଜନଜାତି ଶିକାରୀ ଥିଲେ । ପଥରର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର, ଶସ୍ତ୍ରରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ଜନ୍ମୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଶିକାରୀ ଦଳ ମାନ୍ତବ୍ୟ କଳକୁ ବଳକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହ ଦଳକୁ ଶାନ୍ତ ଯୋଗାଇବା ଦଳପତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଧୀରେ, ଧୀରେ ସେମାନେ ଅଧିକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର, ଶସ୍ତ୍ର ସହ ଅସ୍ତ୍ର ଆଦି ଆରୋହଣ କରି ଅତି ଦକ୍ଷ ଶିକାରୀରେ ପରିଣତ ହେଲେ । ଏମାନେ ବହୁତ ବଳବାନ ଥିଲେ । ବାୟ, ସିଂହ ଆଦି ହିଂସ୍ର ପଶୁଙ୍କ ସହ ହାତେ, ହାତେ ଲଢେଇ କରିବା ସହ, ହାତୀ, ଭୃଗୁମାର, ସର୍ପ ଆଦି ଜନ୍ତୁ ମାନଙ୍କୁ ପୋଷା ମନେ ପାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଦଳ ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ଥିଲା । ଏହିପରି ରାଜସ୍ଥାନରେ ଏକ ଦଳପତି ଦଳ ଗଠି ଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ବା ବହିର୍ଦ୍ଧାନର ବିକାଶ ହୋଇନଥିଲା ।

ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଏହି ରକ୍ଷି ମାନେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାବିଡ଼ ବଂଶଜ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଥିଲେ । ଦେବହୂତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ସନନ୍ଦ ବା କପିଳ, ଭାରତର ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମ ସନନ୍ଦ ବା ବ୍ରହ୍ମା ଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମା କୁଳଦେବତାଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲା ବେଳକୁ ଯଯାତି ଆଦି ରାଜା ଜନ୍ମ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ମନେହୁଏ ପ୍ରଥମେ ଆଦିକାର ନାମ ନଦୀ ଓ ଲୋହିତ ସାଗର କୂଳରେ ପ୍ରଥମ ମାନବ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହୋଇ କ୍ରମେ କରିଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମା ଜଣେ ଯୋଗ ସାଧକ, ବିଷ୍ଣୁଜନିତ ଓ ଦେବର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ରାବିଡ଼ ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ ମାନବରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମାତା, ଭଗ୍ନୀ, କନ୍ୟା ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ନଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ମରିଥି ଆଦି ରକ୍ଷି ମାନେ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ସେ ବିଜ୍ଞାନ ବଳରେ ନିଜ ଅଙ୍ଗର ଶତ ରୂପା ଓ ସ୍ୱୟଂ ଭୁବଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଦେବ ଶ୍ରୁତି ଆକାରରେ ଆକର୍ଷ ହେଲା । ଉଭୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ଓ ବହିର୍ଦ୍ଧାନର ବିକାଶ ହେଲା । ଯୋଗ ବଳରେ ସୃଷ୍ଟି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିଥିବା ଯଜ୍ଞେଶ୍ୱର ବ୍ରହ୍ମା ପୂର୍ବମାନବଙ୍କୁ ନୂତନ ମାନବ ଜାତିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ପ୍ରଥମେ ଯଜ୍ଞେଶ୍ୱର ବ୍ରହ୍ମା (ଜଣେ ଯୋଗ ସାଧକ ଓ ବିଷ୍ଣୁଜନିତ) ନିଜର ଜୀବକୋଷ ସହ ଏହି ଜାତିର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ତିୟାଅଣ୍ଡ ଉର୍ବରକ କରି ଏହି ଜାତିର ଜଣେ ନାରୀଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଦକାଳ ପୁର ଜଣ ନାରୀ, ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ଏହାସହ ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଗଲା । ବ୍ରହ୍ମା ବା ଏହି ବିଷ୍ଣୁଜନିତ ମାନେ ସମାଜରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । କୌଣସି ରାଜା ବଂଶ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଏହି ରକ୍ଷି ବା ଦେବତା ମାନଙ୍କୁ ବଂଶ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ନିଜେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ ।

ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଜନଜାତି ଓ ଦ୍ରାବିଡ଼ ମାନଙ୍କ ସଂଘର ହୋଇ ସ୍ୱୟଂଭୁବ ଓ ଶତ ରୂପାଙ୍କ ବଂଶ ଶାସନ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଏମାନେ କେବଳ ଏକ ବୀର ରାଜବଂଶ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ରାଜବଂଶ ବଂଶ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଦେବଙ୍କ ଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ପାରିବାରିକ, ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ, ସାମରିକ ଓ ନୈତିକ ଜୀବନରେ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ନୀତି, ନିୟମ ପାଳନ କରୁଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଥିଲା । ଏମାନେ ବିଷ୍ଣୁ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଉପାସକ ଥିଲେ । ଏମାନେ ବିଭିନ୍ନ ରକ୍ଷି, ମୁନି ଆଦି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବଂଶଜ ମାନଙ୍କ ସହ ବିବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି ବଂଶରେ ପ୍ରିୟ ବ୍ରତ ସଂସାରର ଅତି ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ଥିବାରୁ ଏହି ନାମ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଭଗ୍ନୀ ଦେବ ହୃତି କର୍ମ ମୁନିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । କର୍ମକଳ କନ୍ୟା କଳା ମରିତୀ ରକ୍ଷି ଏବଂ କ୍ରିୟା ବ୍ରହ୍ମକୁ (ଏବଂ ମାରିତୀ କନାତି ଭରୁକ୍ରମଙ୍କୁ) ବିବାହ କରିଥିଲେ । ହୃତକ କଳା ଓ କ୍ରିୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ତାଳିଶ ବର୍ଷ ବ୍ୟବଧାନ ଥିଲା ଓ ଦେବ ହୃତୀ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାବନ, ଛପନ ବର୍ଷରେ ବି କ୍ରିୟାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଦେଉଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତି ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ମାନଙ୍କୁ ମରିତୀଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଜଣାଏ ତଥା ଅଜ୍ଞାନର ଆଦି ରକ୍ଷିଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେଉଥିଲେ । ପ୍ରିୟ ବ୍ରତ ଶୁକ୍ର ରକ୍ଷିଙ୍କ ସହ କନ୍ୟା ଭକ୍ତ ସ୍ୱତାଙ୍କ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତି ତେନବ ନଦୀ କୂଳରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ । କାରଣ ତେନବ ନଦୀର ପୂର୍ବ ନାମ ଅସ୍ୱିକା ଥିଲା । ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ଦକ୍ଷର ଅଧିକକାୟ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ରାଜା ବଂଶୀକୁ ପରାଜିତ କରି କୈକେୟୀ, ଓଡ଼ିଶାରେ କୌଶଲ୍ୟା ଏବଂ ସୁମିତ୍ରା ଦ୍ୱୀପରେ ସୁମିତ୍ରାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱୀପରେ ମାତୁ କେହିକି ପରିବାର ଥିଲା ଓ ପିତା ଯେ କୌଣସି ଦେବତା, ଦାନବ ବା ମାନବ ଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହିଭଳି ବିଷ୍ଣୁଜନିତ ପଞ୍ଚବିଧେ ନାରୀ ଦେହରେ ବିନା ଦୈହିକ ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁକ୍ରାଣୁ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାସ ଦେବ ଭ୍ରାତୃ ବଧୂଙ୍କଠାରୁ ବଂଶ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏପରି ଜନ୍ମ ପାପ ରହିତ ପତିବ୍ରତ ସୃଷ୍ଟି ଥିଲା । କୌଣସି ଉପାୟରେ ଗୋଟିଏ କୃତ୍ରିମ ଚୈତ୍ତ ଭାଣ୍ଡ ବା ଜରାୟୁ ସମୂହ ଏକତ୍ର ରଖି ଅଧିକା ସାରିଥିବା ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କର ଶହେ ପୁତ୍ର ଏକସମୟରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ଥିଲେ କିମ୍ପା ଶହେ ଜଣ ନାରୀଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଭୁଣ୍ଡ ବଢ଼ାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବାସ ହୋଇ ଗର୍ଭ ଜଞ୍ଜ ଓ ପ୍ରସବ ଦୁଃଖ ସହୁଥିବା ଏହି ନାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ନାରଦ ଦରବ ଓ ଦେବନୀ ଅନୁଭବ କରି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅପରା ବିଜ୍ଞାନ ସେମାନେ ବହୁତ କମ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ ଓ ପରା ବା ଆନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନର ଅଧିକ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । ଏହି ପରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷଙ୍କ ରାଜବଂଶ ତଥା ଅନ୍ୟ ରକ୍ଷି ମାନଙ୍କ ବଂଶଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହିକ ସମ୍ପର୍କ ଭାରତରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନୂତନ ପିଢ଼ିର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଉତ୍କଳର ଭାଜା, ସୁମାତ୍ରା, ବାଲି, ଲାକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସିଂହଙ୍କ ଆଦି ଦ୍ୱୀପ ସହ ନୌବାଣିଜ୍ୟ ଚାଲି ଥିଲା । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ କଣ୍ଠ ମୁନି ପ୍ରମାଣୋଦ ଏବଂ କନ୍ୟା ମାରିତା ବଂଶ ପ୍ରତେତସ୍ତୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । କାରଣ ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ପ୍ରଥମେ ନୃତ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତର ଚାମିଳ ନାଦୁରେ ଭାରତ ନାଟ୍ୟମ ଏବଂ ଏହି ଦ୍ୱିପମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଥମେ ବଳି ନୃତ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପୂର୍ବ ଭାରତୀୟ ଦ୍ୱୀପ ପୁଞ୍ଜରୁ (ବୋଧହୂଏ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ସହ) ସେତେବେଳେ ଶାଳୁକୀ ପୁଲ ବା ଲାଲ ରଙ୍ଗ ପ୍ରିୟ ସମ୍ପଦ ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦ୍ୱୀପ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏହିପରି ଏହି ବିବାହିକ ସମ୍ପର୍କର ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଧର ଆମେରିକା, ପୂର୍ବ ଭାରତୀୟ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜ, ଏସିଆର କେତେକ ଦେଶଠାରୁ ଇଉରୋପର କାସପାୟାନ ଓ କୃଷ୍ଣ ସାଗର ଆଦି ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳ ବା ଜର୍ମନି, ଦୁର୍ଗ, ପୁଣ୍ଡ, ଜମ୍ବୁ, ଶାଳୁକି, ଆଦି ଏକ ବିଶାଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏକାଠି କରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଜାତି ବା ଧର୍ମ ନଥିଲା ବା ଦେଶ, ମହାଦେଶର ନାମ ନଥିଲା । ଏହି ବିବାହ ସାମାଜିକ, ପାରିବାରିକ ସ୍ୱୀକୃତି ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧିଭାବେ ସମ୍ପାଦନ ସହ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିଲା ।

ପ୍ରାୟ ଛଅ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହରୁ ସାତ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ । ସେହି ସମୟରେ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତଙ୍କ ବଂଶଜ ମାନେ ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱୀପର ଶାସନ କରୁଥିଲେ ଓ ସିନ୍ଧୁ ନଦୀ କୂଳରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

(କ୍ରମଶଃ)
+ବାଲିଶ୍ୱରି, କାନପୁର, ବନ୍ଦୁସା, କଟକ

ଅପେକ୍ଷା ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଧାନ

ସ୍ୱପ୍ନ ତ ସେଇଠି ବି ବୁଣି ହୁଏ ଯେଉଁଠି ବଗଡ଼ା ଚାଉଳ ଡବ ଡବ ହେଇ ପୁଟେ, ହସ ସେଇ ଓଠରେ ବି ଝଟକୁ ଥାଏ ଯେଉଁଠି ଦରିଦ୍ରତାର ବିଷକୁ ପିଇ ପିଇ ନେଇ ପଢ଼ି ଯାଇଥାଏ । କାଠ ରୁଲିର ଭକ ଭକ ଧୁଆଁରେ ମନ ଆଜିଥିବା

ଯେତେ ସବୁ ଅସୁମାରୀ ଆଶାର ପ୍ରତିଛବି ଗୁଡ଼ା ଅଳାବଳା ଦିଶେ ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଭରା ଆଖି ବୁଜି ଦୁଲ୍ଲୀରେ ବସିଥିବା ହାଣ୍ଡିର କଳାରେ ଆଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ସେଇ ଝାସା ଛବି ସବୁକୁ । ଭଜା କବାଟର ଫାଙ୍କରୁ ଜଳଜଳ ଦିଶୁଥାଏ ଗୋବର ଲିପା ଦାଣ୍ଡରେ ବିଛାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ପଦତିହୁ କାହାର ଯେ ? ଫେରି ଆସିଛି କି ସେ ସମୟ ଆଉ ଗୋଟେ ନଅକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶର । ପୁଣି ଫେରିବ ସେଇ ହାହାକାର ଭୋକ ଶୋଷରେ ଆଉକୁ ପାଉକୁ କଳାଳ ମାନଙ୍କ ପାଣି ମୁହିଁଏ ପାଇଁ ଶୁଭିକ ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାର ଚାରିଆଡେ କେବଳ କିଅନ୍ତା ମାଳ ମାଳ ନର କଳାଳ ଅପେକ୍ଷାରତ, ମୃତ୍ୟୁର, କେବଳ ମୃତ୍ୟୁର ।

+ପୋଷାଳ କଲୋନୀ, ଭବାନୀପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି
ମୋ-୭୦୦୮୯୩୧୫୫୯୯

କେବଳ ଆଜିପାଇଁ ତେଜସ୍ୱିନୀ ପଣ୍ଡା

କେବଳ ଆଜିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଏ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ବାଲିତର କିନ୍ତୁ ନିଷ୍ଠେଇ ସକାଳରେ, ଆଜି ମୋ ଭିତରେ ନାହିଁ ବହୁଲୋକ ଘର ଝିଅର ଆତ୍ମବଢ଼ିମା, କି ନାହିଁ ଗମାଉରା ମୋ ନିଶ୍ଚୟରେ ।

କେବଳ ଆଜିପାଇଁ ତୁମ ପ୍ରତି ମୋର ଅନୁରାଗଭରା ଆକର୍ଷଣ ବାକି ଥିବା ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ମୁଁ ନୁହେଁ ତୁମର କି ତୁମେ ନୁହେଁ ମୋର, ତୁମକୁ ଥରେ ଭେଟିଥିଲି ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ପୁନଶ୍ଚ ଭେଟିଲି ସେଇ ପରିଚିତ

କେବଳ ଆଜିପାଇଁ ମୋ ଆଖିକୁ ନ ଦେଖୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଖି ଦିନା ଶୋଚନାରେ, ତାର ସେଇ ପରିପକ୍ୱ ଦାର୍ଦ୍ଦଣ୍ଡାସ, କେତେ ଉନ୍ନତ ତା ବିସ୍ତୃତ ଶିରାପୁଣିରା କେତେ ନିଜିନତା ତା ଭଗ୍ନ ଲହଡ଼ିରେ ।

+ଜଗତସିଂହପୁର

କିନ୍ତୁ ଭାବଭରା ଚିତ୍ତ ସମ୍ଭାବରେ ।

କେବଳ ଆଜିପାଇଁ ମୋ ଆଖିକୁ ନ ଦେଖୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଖି ଦିନା ଶୋଚନାରେ, ତାର ସେଇ ପରିପକ୍ୱ ଦାର୍ଦ୍ଦଣ୍ଡାସ, କେତେ ଉନ୍ନତ ତା ବିସ୍ତୃତ ଶିରାପୁଣିରା କେତେ ନିଜିନତା ତା ଭଗ୍ନ ଲହଡ଼ିରେ ।

+ଜଗତସିଂହପୁର

ସମ୍ବଳପୁର ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା

ସମ୍ବଳପୁର, ତୁମକୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକ ପରି ହୃଦୟର ନିକୃତ କୋଣରେ ସ୍ମୃତି ଫରୁଆରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଛି ।

ତୁମ କଥା ଭାବି ବସିଲେ ଛାଡ଼ି ତଳ ଶିହରି ଉଠୁଛି, ପତାଶ ପରର ଶରୀରରେ ରୋମାଞ୍ଚ ଖେଳି ଯାଉଛି ଆଃ, ସମ୍ବଳପୁର...!! ମତେ ନେଇଯାଉଛି ଚିରିଶି ବର୍ଷ ତଳକୁ ।

କ୍ୟୋତିବିହାର । ଯିଏ ବାଲିଗୁଡ଼ାକୁ ଶାଳଗ୍ରାମ କରିଦେଉଥିଲା ଅପ୍ରେମୀକୁ ପ୍ରେମୀ କରିଦେଉଥିଲା ସମୟଠୁ ଦି ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଉଥିଲା । ଜୀବନ ସରସ ଲାଗୁଥିଲା ଓଠ ପ୍ରେମକଥା କହୁଥିଲା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପାଲଟିଥିଲା ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବୀ ଦୁନିଆଁ...!! ପାହାଚ ସେପାଖରୁ ମାୟା କାଳ ଭରା ଝାସା ଝାସା ଛାଇ ଆଲୁଅର ରାତି

କିନ୍ତୁ ଦେଉଥିଲା ଅନେକ ନଗ୍ନ, ମଗ୍ନ ଉଦ୍‌ବଗ୍ କାମନା!!

ଏବେ ତୁମ ମାୟା ଭରା ସ୍ନେହ ଭରା ପ୍ରେମ ଭରା ସହରର ମାୟାକୁ ଛାଡ଼ି ହଜିଗଲି, ଦୁରେଇଇ ଗଲି, ଖାଲି ଯାହା ଝୁରି ହେଲି ଅଦେଖା କୋହ ଭରା ଝରିପାକୁ ନଥିବା ଲୁହ ସହ ।

ତୁର କହୁକୁ ଦେଖିଲା ପରି ଏବେ ସମ୍ବଳପୁରକୁ ଦେଖେ ଜଞ୍ଜାଳ ଭିତରେ ଘାଣ୍ଟି ହୋଇ ମନ ଝୁରି ହୁଏ ।।

ଆଃ ସମ୍ବଳପୁର ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ତୁମକୁ କେବେ କଣ ଭୁଲିହୁଏ...!!

+କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
ମୋ: ୯୮୬୧୪୫୫୭୫୩

କ୍ୟୋତିବିହାର । ଯିଏ ବାଲିଗୁଡ଼ାକୁ ଶାଳଗ୍ରାମ କରିଦେଉଥିଲା ଅପ୍ରେମୀକୁ ପ୍ରେମୀ କରିଦେଉଥିଲା ସମୟଠୁ ଦି ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଉଥିଲା । ଜୀବନ ସରସ ଲାଗୁଥିଲା ଓଠ ପ୍ରେମକଥା କହୁଥିଲା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପାଲଟିଥିଲା ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବୀ ଦୁନିଆଁ...!! ପାହାଚ ସେପାଖରୁ ମାୟା କାଳ ଭରା ଝାସା ଝାସା ଛାଇ ଆଲୁଅର ରାତି

କିନ୍ତୁ ଦେଉଥିଲା ଅନେକ ନଗ୍ନ, ମଗ୍ନ ଉଦ୍‌ବଗ୍ କାମନା!!

ଏବେ ତୁମ ମାୟା ଭରା ସ୍ନେହ ଭରା ପ୍ରେମ ଭରା ସହରର ମାୟାକୁ ଛାଡ଼ି ହଜିଗଲି, ଦୁରେଇଇ ଗଲି, ଖାଲି ଯାହା ଝୁରି ହେଲି ଅଦେଖା କୋହ ଭରା ଝରିପାକୁ ନଥିବା ଲୁହ ସହ ।

ତୁର କହୁକୁ ଦେଖିଲା ପରି ଏବେ ସମ୍ବଳପୁରକୁ ଦେଖେ ଜଞ୍ଜାଳ ଭିତରେ ଘାଣ୍ଟି ହୋଇ ମନ ଝୁରି ହୁଏ ।।

ଆଃ ସମ୍ବଳପୁର ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ତୁମକୁ କେବେ କଣ ଭୁଲିହୁଏ...!!

+କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
ମୋ: ୯୮୬୧୪୫୫୭୫୩

ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁରୁ ଡ. ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ଅଜିତ କୁମାର ଜେନା

ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅଧିକ ସମ୍ମାନୀତ କରିଥିଲା। ବହୁ ଗୁଣର ଅଧିକାରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ସର୍ବାଗ୍ରେ ସମ୍ମାନ ଦେବା ସହିତ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ, ମହାନ ଶିକ୍ଷାବିତ୍, ରାଜନୀତିଜ୍ଞ, ଦାର୍ଶନିକ ତଥା ସୁଦକ୍ଷ। ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଥିଲେ ପୃଥିବୀର ଜ୍ଞାନବାଚାଳୀ। ୧୨୦ ଖଣ୍ଡ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିବା ଏହି ମହାନ ପୁସ୍ତକ ୪୦୦୦ ଶିକ୍ଷକତା ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ପୁସ୍ତକାବଳୀକୁ ବୃଦ୍ଧି କରି ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଆଖିରେ ରହିଛି ମ୍ୟାଜିକ୍, କଣ୍ଠରେ ସମ୍ପାଦକ ପୂର୍ଣ୍ଣନା ଏବଂ ମୁଖରେ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭବ। ତାଙ୍କର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଶକ୍ତୀକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ।

କୃତପତି ଭାବେ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଏହି ମହାନ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଜଣକ। ୧୯୫୨ ମସିହାରେ ଆମ ଦେଶର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ଏବଂ ୧୯୬୨ରେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ନାଗରିକ ତଥା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସିଂହାସନ ଅଳଙ୍କୃତ କରି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ ହୋଇପାରିଥିଲେ। ସେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ରାଜନୀତିରେ ସଂପୃକ୍ତ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ରାଜନୀତିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆଦର ଅଳଙ୍କୃତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵପାଇଁ ବିରଳ। ସେ ଜଣେ ମାତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ ଯିଏକି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦୂରଦୂର ବିନା ଅନୁମତିପ୍ରଦାନରେ ସର୍ବାଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ଏକଦା ବିଦେଶରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଗତି ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବିଚାର କ'ଣ ବୋଲିପାରିଲେ। ସେ ବିନମ୍ର ଭାବରେ ଉତ୍ତର ରଖୁଥିଲେ - ମହାଶୟ! ଆପଣଙ୍କ ଦେଶରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଗତି ହୋଇଛି। ପକ୍ଷୀଭଳି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ି ପାରୁଛନ୍ତି। ମାଛ ଭଳି ପାଣିରେ ପହଁଚି ପାରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରଗତି ଅଭାବରୁ

ମନୁଷ୍ୟଭଳି ଧରିତ୍ରୀ ମାତା କୋଳରେ ବାସ କରିବା ଶିଖିନାହାନ୍ତି। ଏହା ହିଁ ଥିଲା ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିଚୟ।

ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟାଧାରଣ ସ୍ତରଶକ୍ତି ଓ ଓଜସ୍ଵିନୀ ଭାଷଣଶକ୍ତି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି। ଥରେ ବସରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସଭାରେ ଭାଷଣ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ମାତ୍ର ସଭାରେ ବକ୍ତୃତା ଦେବାକୁ ଠିଆହେବା ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା। ସମ୍ମୋହନ ତାଙ୍କର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ତଥା ସାରଗର୍ଭକ ଭାଷଣ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୋତାଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ସମଗ୍ର ସଭାସ୍ଥଳ କରତାଳିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଛାତ୍ର ଅନୁସାରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ କରୁଥିଲେ ଯାହାକୁ ବି ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ କୁହାଯାଏ।

ସେହି ମହାନ ଗୁରୁଙ୍କୁ ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ମିଳିଥିଲା ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦାଧିକାରୀ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିଜ୍ଞଙ୍କ ମହାପ୍ରମାଣ ଘଟିଲା ୧୯୬୫ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୭ ତାରିଖରେ।

୧୯୬୨ ମସିହାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବା ପରେ ସେହିବର୍ଷ କିଛି ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟସମ୍ପର୍କ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ଗୁରୁଦିବସ ପାଳନ କରିବେ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କଲେ। ସେହିବର୍ଷ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଗୁରୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଗଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୂପେ ପାଳନ ନକରି ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଉତ୍ତର କରିଥିଲେ। ଏହିଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖକୁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଗୁରୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ ହୋଇଥାଏ। ଏବଂ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବା ସହିତ ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ଡ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି।

ଆସନ୍ତୁ ସେହି ପୁଣ୍ୟାତ ଦାର୍ଶନିକ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନନାୟକ, ବଦନୀୟ ଶିକ୍ଷକ, ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁରୁ ତଥା ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତର ସୁରକ୍ଷାୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା, ସ୍ମରଣ କରିବା ଆଉ ପ୍ରଣାମ କରିବା।

+ରଘୁନାଥ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ରାଜକମା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ମୋ : ୯୪୩୭୭୪୫୫୮୫

ଆଦ୍ୟ ଗୁରୁ ପିତା ମାତା

ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଅଦାବର

ଯିଏ ଅଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରି ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି, ସିଏ ଆମ ଗୁରୁ । ଗୁରୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ । ସେ ସମାଜରେ ଜନ୍ମ ନିଏ, ବଢ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଶେଷରେ ଏଇଠି ହିଁ କୁଣ୍ଡଳିତରେ ତା'ର ଶରୀରର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମଦାତା ପିତା ମାତା ତାକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି । କୁମାର ଯେମିତି କଷ୍ଟା ମାଟିକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆକାର ଦେଇଥାଏ, ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଶିଶୁଟିଏ ଜାଣିବା ପରଠୁ ତା'ର ପିତା ମାତା ତାକୁ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କାର ଦେଇ ଭଲ ମଣିଷଟିଏ ରଚିବାକୁ ସତର ଦେଖା କରି ଆସନ୍ତି । ଶିଶୁର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ମୂଳଦୁଆକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ପିତା ଏବଂ ମାତାଙ୍କର ବଳିଷ୍ଠ ଭୂମିକାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ ହେବା ପାଇଁ ଉଭୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଯାହା ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ପିତା ମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ । କେବଳ ଜନ୍ମ ଦେଇଦେଇ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ କରି ଦେଲେ ପିତା ମାତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ସରିଯାଏ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କେବଳ ଶିଶୁଟିଏ ବାହ୍ୟିକ ଗଠନର ବିକାଶ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିବା । ବର୍ତ୍ତମାନର ବସ୍ତୁବାଦୀ ବ୍ୟସ୍ତବସ୍ତୁକ ଜୀବନରେ ନିଜ ପିଲା ପାଇଁ

ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଦେଇ ତା'ର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତାମାତା ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ମୋଟା ଅଳ୍ପର ଦରମା ଏବଂ ପଦବୀରେ ଆସନ ହେବା ପାଇଁ ଚାହିଁବା କିରୀର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ଏଭଳି ଶିକ୍ଷା ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଶିଶୁଟିଏ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ତଥା ଆତ୍ମିକ ବିକାଶ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଏଭଳି ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ପ୍ରଥମେ କେବଳ ପିତାମାତାଙ୍କର ହିଁ ଭୂମିକା ଏବଂ ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଗୁଣସୂତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପିତାମାତାଙ୍କର କିଛି ଗୁଣ ଶିଶୁ ଠାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ, ତଥାପି ନମ୍ରତା, କ୍ଷମାଶୀଳ, ପରୋପକାର, ସାହାଯ୍ୟ ଆଦି ସାମାଜିକ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷାକୁ ଶିଶୁଟିଏ ତା'ର ପିତାମାତା ଠାରୁ ହିଁ ଶିଖିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁମାନେ ଅନୁକରଣ ଏବଂ ଅନୁସରଣ ପ୍ରିୟ, ତେଣୁ ଯେଉଁ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ବଦଗୁଣ ରହିଛି ସେସବୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଶିଶୁ ବା ନିଜ ସନ୍ତାନ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଚରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିଜର ସନ୍ତାନ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ 'ବଡ଼ ମଣିଷ' (ଆତ୍ମିକ ରୋଜଗାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ) ହେବା ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କର ଯେତିକି ଦାୟିତ୍ଵ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି, ପିଲାଟି ସୁଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସଂସ୍କାର ପାଇ ଗୋଟିଏ 'ଭଲ ମଣିଷ' କରି ଗଢ଼ିବାର ସେତିକି ଦାୟିତ୍ଵ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି । ସର୍ବୋପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତା ମାତା ନିଜ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଗୁରୁ ଭାବରେ ଗୁରୁଦାୟିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରି ବନ୍ଧୁ, ଦାର୍ଶନିକ ଏବଂ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଭୂମିକା ତୁଲାଇ ପାରିଲେ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ହୋଇପାରିବ ।

+ବୀରମହାଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ମୋ-୯୭୭୭୯୧୦୭୨୮

ସ୍ମୃତିରେ ମୋ ମାଟି... ମୋର ଗୁରୁ ମା

ଦୀପ୍ତି ମିଶ୍ର

ସାରା ଜଗତ ଅନ୍ଧାରରେ କତ ଲେଉଟାଇ ଥିବା ବେଳେ ମୋ ଜୀବନ ଆତ୍ମସଭା ମା ଗର୍ଭରୁ ମାଟି ମା'କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଆରୁତରା ବାଣ୍ଟିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥିଲା ଆଉ ଠିକ୍ ସିନ୍ଦୂରୀ ଯାତ୍ରାବାର ଆଦ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ କୋଳେ ନେଇଥିଲା ମୋ ମାଟି ମା'..... ଅସମ୍ଭବ ଯତ୍ନେ ମୁଁକି ମିଳିଥିଲା ମୋ ଗର୍ଭ ଧାରିଣୀକୁ.... ମୋ ଜନ୍ମ ପରେ ହିଁ ନୂତନ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟର ନବ ପାହାଚିର ଶୀତଳତା ପୁଲକିତ କରିଥିଲା ମୋତେ ।

ମାଟି ମା' କୋଳ ଫୋଡ଼ି ଦେଉଥିଲା ଏକ ସ୍ଥିର ନିଶ୍ଚିତ ଜୀବନର ସୁନ୍ଦର ପରିକଳ୍ପନା..... ତା କୋଳରେ ପଡି ମୁଁ ତାକା ହୋଇଗଲି... ପାଣି ପବନ ମୋତେ ଦେଲା ବଞ୍ଚିବାର ଖୋରାକ, ଶରୀର ହୋଇଲା ପରିପୁଷ୍ଟ ତାରି ଖାଦ୍ୟରେ.... ତାରି ଧୂଳି ବାଲିରେ ମୋ ଦେହ କେତେ ଯେ ନ ଭିଜିଛି ତାର ହିସାବ ନାହିଁ ମୋ ପାଖରେ । ତାର ବରଷା ଖରା, ତାର ଶୀତର ଆଶ୍ରେଷ୍ଟ ମଧୁ ହେମନ୍ତର ଚୋପା ଚୋପା କାକର ଭେଦ ଯାଇଛି ଯେଉଁ ଦେହରେ.... ଯା'ର ସ୍ଵେଦର ପଶତ ବହୁଇଛି ମୋ ମୁଖର ମାଧୁରିମା ତାକୁ କଣ ଭୁଲିହେବ ସହକରେ ? ସେହି ମାଟି ମା' ମୋତେ ଦେଇଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି ସଂସ୍କାର,

ଶିଖାଇଛି ମଧୁରତା ଶିଖାଇଛି ଭଦ୍ରତା..... ଦେଇଛି ଆଜି ଯାଏ ବାଟ ଚାଲିବାର ସୁନ୍ଦର ଦିଶ୍ଵର୍ଣନ , ଅଦୃଶ୍ୟ ସାଥୀ ଟିଏ ଯିଏ ମୋର ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖରେ ଦୂରରେ ଥିଲେ ବି ଶୁଭାଶିଷ୍ଟ ତାକୁ ଥାଏ ମଥା ପରେ ମୋର... ଆଜି ବୟସର ଅପରାଧରେ ତା' ଠାରୁ ଦୂରରେ ଥାଇ ଭୁଲିଛି କେମିତି ମୁଁ.... ଆଖି ଲୁହରେ ଯୋଉଛି ତାର ପାଦ ଝିଅଟିଏ ହୋଇ ଆଉ କଣ ବା କରି ପାରନ୍ତି ମୋ ମାଟି ମା' ଯିଏ ମୋର ଖାଲି ମାଟି ମା' ନୁହେଁ କହିବି... ମୋର ଗୁରୁ ମା' ତିର ପୂଜ୍ୟା ତିର ବନ୍ଦନାୟା ତାର ପାଦ ତଳେ ମୋର ଅସରନ୍ତି ଭକ୍ତି ଭରା ଅଶେଷ ପ୍ରଣାମ ।

+ବୀରିପଦା ମୋ -୬୩୭୦୨୧୨୯୧୮

ଗୁରୁ ଓ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ମୋହନ ଚରଣ ବିଶ୍ଵି

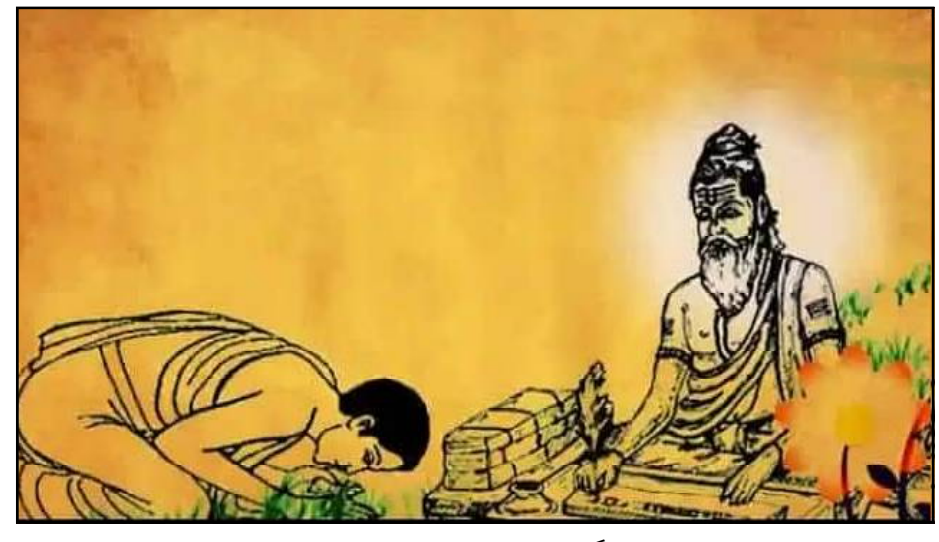
ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଠାରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ ମଣିଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବାସ୍ତବତାକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରାଇ ଭବ୍ୟାଗ୍ରରୁ ପାର ହେବାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି । ଶିଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଧେ ବିଚାରି ଭଲି ଅନୁଭବ କଲେ ସେତେବେଳେ ସଦଗୁରୁ ମନୁଷ୍ୟର ବିଦ୍ୟତା, ଅତ୍ୟୁକ୍ତତା, ଭଗବତ୍ ସତ୍ତା ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ଵର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରି ଏକ ସୁନ୍ଦର, ଶାଶ୍ଵତ, ପବିତ୍ର ଜୀବନ ନିର୍ବାହର ପଥ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି। ଗୁରୁ ସଂପର୍କରେ ଅନେକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି।

ବିନ୍ଦୁ ଭବନିଧି ତରଳ ନ କୋଇ, କୋ ବିରଞ୍ଚି ଶକଳ ସମ ହୋଇ । ଶାସ୍ତ୍ର କହେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଗୁରୁଥିଲେ ରାମକୃଷ୍ଣ ଗୁରୁ କିମ୍ପା ବଶିଷ୍ଠ, କୃଷ୍ଣକର ସହିପରି । ବିନା ଗୁରୁରେ ଭବ ସାଗର ପାରିହୋଇ ପାରିବା ନାହିଁ । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ କି ଶିବ ଶକଳ ପରି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ବିନା ସଂସାରରୁ ମୁକ୍ତି କାହିଁ ? ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନସରେ ତୁଳସୀ ଦାସଙ୍କ କଲମ କରିଛନ୍ତି- 'ବକର୍ତ୍ତ ଗୁରୁପଦ କଳ କୃପାସିଦ୍ଧି ନରରୂପ ହରି, ମହା ମୋହ ତମ ପୁଂକ କାସୁ ବଦନ ରବିକର ନିକର' । ଗୁରୁ ନର

ସିଏ ମୋ ପରମ ବନ୍ଧୁ, ଯିଏମୋତେ ଗାଳି ଦିଏ ସିଏ ମୋତେ ମଲ୍ଲୀ ହାର ପିନ୍ଧାଏ । ଗୁରୁ ସଭା ହିଁ ଏକ, ଭେଦଭାବ ରଖିଲେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରଖୁଥାଏ । ସେ ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଦାକ୍ଷ ଗୁରୁ କିମ୍ପା ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ପିତାମାତା ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁ ସେ ହିଁ ଗୁରୁ । ଆଉ ଜୀବନ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ନିର୍ବାଣ ପାଇଁ ଯିଏ ବିଦ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ସେହି ସଦଗୁରୁ ପଦବ୍ୟାପୀ । ଗୁରୁଙ୍କ ଆଦର ସହଯୁକ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଆଦ୍ୟ ପାଦାତ୍ମ ପାଦ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଧନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏତେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଅନେକ ଥର କହୁ ନେଲାପରେ ମଧ୍ୟ ଶିଖୁହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ

ରୂପରେ ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟ ହେଲେ ଯେମିତି ଅକ୍ଷରକାର ବିଲିୟାଏ, ଗୁରୁଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିଚରଣରେ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ମୋହ ରୂପି ତମ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ବାଲ୍ୟାକା ରାମାୟଣରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି- ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଧନଃ ଧ୍ୟାୟନଃ ବିଦ୍ୟା ପୁତ୍ରଃ । ସୁଖାନି ବ, ଗୁରୁ ବସୁନ୍ତୁରୋଧେନ ନ ବିଚିତ୍ରତପି ଦୁଲିଭମ । ଗୁରୁଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଧନ, ଧ୍ୟାୟନ, ପୁତ୍ର ସୁଖ ଆଦି ଆଦି ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ଭୁଲିତ ବସ୍ତୁ, ଅପ୍ରାପ୍ୟ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କୃପାରେ ସମ୍ପାଦନ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଯାହା କାହା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତି ଅସମ୍ଭବ ତାହା ଗୁରୁଙ୍କ ବିଦ୍ୟତାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅତିରେ ମିଳିଥାଏ । ସଦଗୁରୁଦେବ ସତ୍ୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀ କହିଲେ- 'ଗୁରୁ ଏକ ଅଟନ୍ତି, ଗୁରୁ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ନଥାଏ । ତୋର ଗୁରୁ ମୋର ଗୁରୁ ଭାବ ନିକରୁଣଙ୍କ ଠାରୁ ବୃତ୍ତରେ ଦେଇଥାଏ । ଅନ୍ୟଗୁରୁଙ୍କ ଠାରେ ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ରହିଛି । ଅନ୍ୟଗୁରୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ଯାହା ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ତାର ତ ମାନସରେ ଗୋଷ୍ଠୀମା ତୁଳସୀ ଦାସଙ୍କା କହିଲେ- 'ଗୁରୁ

ସଦଗୁରୁଦେବଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଏମିତି କିଛି ଜ୍ଞାନମୂଳକ ଜୀବନ କାଳରେ ଆହରଣ କରିହୋଇଥାଏ । ଭାରତରୁ ବୃ. ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଏମିତି ଏକ ଲେଖକ, ଶିକ୍ଷକ, ଦାର୍ଶନିକ, ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାତା, ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ଓ ପରମ ଚ୍ୟାଗୀ ଥିଲେ ଯିଏ କହିଥିଲେ ମୋ ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମୋ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଗୁରୁଦିବସ ଭାବରେ ପାଳନ କଲେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବି । ଗୁରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ୭୭ତମ ଜନ୍ମ ଦିନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖ ୧୯୬୨ ମସିହା ଠାରୁ ଗୁରୁଦିବସ ଭାବରେ ପାଳନ ହେଉଅଛି । ୧୮୮୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ତାରିଖରେ ଜନ୍ମିତ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତି ପରେ ୧୯୦୯ ମସିହାରେ ମାତ୍ରାସ ପ୍ରୋଫିଟେରୁ କଲେଜରେ ପାଠ୍ୟ ଦିଆଗଲେ ଅଧ୍ୟାପକ ପାଇଁ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ମହିତ୍ଵ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗରେ ପ୍ରଫେସର ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଳପତି ଭାବରେ ୧୯୩୧ ରୁ ୧୯୩୬

ମସିହା, ବନାରସ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୯୩୯ ରୁ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ କୁଳପତି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । କଲିକତା ଯୁନିଭରସିଟିରେ ୧୯୨୧ ରୁ ୧୯୩୨ ମସିହା କିଙ୍ଗ ଜର୍ଜ ଡି ପେୟାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହ ୧୯୩୬ ରୁ ୧୯୪୨ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଧର୍ମ ଓ ନୈତିକତା ବିଷୟରେ ଦକ୍ଷତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଭାରତ ଓ ଭାରତ ବାହାରେ ଜଣାଶୁଣା ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସମର୍ଥ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଥିଲେ । ଫିଲୋସଫି ଅଫ୍ ରିଭିନ୍ଦୁନାଥ ଠାକୁର, ଡି ରିଜନ ଅଫ୍ ନିଲିଜମ କଣ୍ଠେଟପରାଜୀ ଫିଲୋସଫି, ଫିଲୋସଫି ଅଫ୍ ଉପନିଷଦ, ଏନ୍ ଆଡର୍ଟିଏଲ ଭିତ ଅଫ୍ ଲାଭତ୍, ଉତ୍ତମ ରିଲିଜ୍ ଆଣ୍ଡ ଫ୍ଲେସ୍ଚନ ଅଫ୍, ଡି ପରସ୍ପିଟ ଅଫ୍ ପୁଅ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ପୁସ୍ତକ ଥିଲା । ସେ ଅପୂର୍ବ ଦେବତା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଭାରତ ସହ ପଶ୍ଚିମ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମୂହକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଏହିପରି ଏକ ମହାନୁଭବ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ କର୍ମ କରିଥିଲେ । ତଥାପି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପଦପଦବୀ ଭାରତମନା ହେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରନଥିଲା । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଗୁରୁଙ୍କ ମହାନତା ସଂପର୍କରେ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଗୁରୁଙ୍କର ସ୍ଵରୂପ, ଗୁରୁଙ୍କର ମହିମା, ଗୁରୁଙ୍କର ସାଧନା, ଗୁରୁଙ୍କର ଚ୍ୟାଗ ଉପରେ ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ନିଜ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଗୁରୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଷଣା କରି ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷକ ସମାଜର ନିଷ୍ଠା, ଚ୍ୟାଗ ଓ ଶିଷ୍ୟ ବନ୍ଧକତାକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକତା ଏମିତି ଏକ ଦୃଢ଼ ନିଜେ ପରିମାର୍ଗିତ ହୋଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ପଡିଥାଏ । ନିଜ ମୁଖରେ ଚଳି ଲାଗିଲା ପରେ ହିଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପଠାଣା କରେ ଶିକ୍ଷକ । କମାର ଯେମିତି ଅଗ୍ନିକୁ ଲୁହାରେ ପୋଡ଼ି ଉଠେଇ କରେ ଆଉ ଲୁହା ଉପରେ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ଶିକ୍ଷକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ମରଣ ଦିବସର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଛି ।

+ପରଜଗନ୍ନାଥ, କଳାକସରା କୋହାଣ୍ଡି ମୋ-୯୭୭୭୫୬୮୮୪୧

ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ

ବନ୍ଧା ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ରକ୍ତ ଦାନ ମହତ ଦାନ । ଆଜିର ଯୁବ ପିଢ଼ି କ ଉନ୍ନତ ମାନର ଚିକିତ୍ସା ଧାରା ଓ ସମାଜର ହିତ ପାଇଁ ଓ ରକ୍ତ ର ଅଭାବ କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରୂପସା ଆନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ରକ୍ତଦାନ କ୍ଷେତ୍ର, ରୂପସା ର ଯୁବକ ମାନେ ଆଗାମୀ ଗଣେଶ ପୂଜା ଉପଲକ୍ଷେ ଆଠ ତାରିଖ ରବିବାର ଏକ ରକ୍ତ ଦାନ ଶିବିର

ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବୈଠକ ହେଉଯାଇଛି । ଏହି ବୈଠକ ରେ କୁନ୍ଦ ର ସଭାପତି କନୁଜୟ ଶିରି , ସଦସ୍ୟ ରୋମ୍ୟରଞ୍ଜନ ରଣା, ଶଶିକାନ୍ତ ପରିଡ଼ା , ସତ୍ୟନାରାୟଣ ହାଡ଼ା , ରାଜେଶ ବେହେରା , ହେମନ୍ତ ସାହୁ , ଭରଣ ରଣା , ମାନସ ବେହେରା , ଶୁଭାଶିଷ ବେହେରା , ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର

ରଣା , ସଂଗ୍ରାମ ବାରିକ , ଅକ୍ଷୟ ମୁର୍ମୁ , ମାନସ ରଣା , ନିରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ , ବିଶ୍ୱଜିତ ପଟ୍ଟନାୟକ , ସମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା , ସତ୍ୟେଶ ମହାପାତ୍ର , ଦେବକୃତ ଘୋର , ମାନସ ଖୁଲାର ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜିରୁ ରୁପେ ତୁଳାଇବେ ତାହା ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଇଆଇଟି କ୍ୟାମ୍ପସରୁ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମୃତଦେହ ଉଦ୍ଧାର

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଇଆଇଟି କ୍ୟାମ୍ପସ ହଷ୍ଟେଲ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଇ କଣେ ଛାତ୍ରୀ ଆତ୍ମହତ୍ୟା । ମୃତ ଛାତ୍ରୀ ଜଣକ ବି.ଟେକ ଡିଗ୍ରୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ ପାଠ ପଢୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଘର ଦିଲ୍ଲୀରେ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସେ ଏଠାରେ ହଷ୍ଟେଲରେ ରହୁଥିଲେ । କିଛି ଦିନ

ହେବ ସେ ମାନସିକ ରାପରେ ଥିଲେ । ତେବେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟିକ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କଲେ ତାହାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଜଣାପଡ଼ିନାହିଁ । ମୃତଦେହ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ନେଇ କଲେଜ ପକ୍ଷରୁ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ଖବର ଦିଆଯାଇଛି । ପୁଲିସ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ତଦନ୍ତ କରୁଛି ।

ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଭେଟି ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କଲା ଭଞ୍ଜସେନା

ଦାବିପତ୍ର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷର ଆନ୍ଦୋଳନ ପରେ ୧୯୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଥମ କରି ଦାବିପତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭଭର ଓଡିଶା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ (ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ) ରାଜ୍ୟର ଚତୁର୍ଥ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦୀର୍ଘ ୨୬ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୟଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆଶା ମଉଳି ଯାଇଛି । କାରଣ ଅଦ୍ୟାବଧି ଏହି ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ରାଜନୀତି ପାଇବାର ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ପକ୍ଷ ହେବନ

କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରହିଥିବା ବାସ୍ତବ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇ ନଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହେଉଅସୁଛି । ଏହି

ଦାବିପତ୍ର ଦାବି ପ୍ରଦାନ କଲା ଭଞ୍ଜସେନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦାବିପତ୍ର ଉପରେ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବେ ଗଢିତୋଳିବା ପାଇଁ ଆଜି

ଭଞ୍ଜସେନାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା କଳିଙ୍ଗ ଦେଶରୀ କେନା ଓଡ଼ିଶାର ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳ ରଘୁବର ଦାସ କୁ ଭେଟି ଯାଆନ୍ତୁ ଖାଲି ଥିବା ପଦବା ଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରାଯିବା, ଅତିକମରେ ୫୦ଟି ନୂତନ ଅଣଶିକ୍ଷକ ପଦବା ସୃଷ୍ଟି କରି ନିୟୁତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ୨ୟ କ୍ୟାମ୍ପସ ରୁ ଧରଣାଧର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିବା ବିଭାଗ ଗୁଡ଼ିକ ଫେରସ୍ତ ସହ ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ୟାମ୍ପସ ନାମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବା ୭୦କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ସରକାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାବିପତ୍ର ଦାବି କ୍ୟାମ୍ପସକୁ ଭରଣା

କରାଯିବା, ନାକ ଟିମ ଦ୍ୱାରା ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏ ଗ୍ରେଡ୍ ପାଇଥିବା ସର୍ବେ ଦୂର ଓ ନିରନ୍ତର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ଶିକ୍ଷକ ପଦବା ନଥିବାରୁ ନାମ ଲେଖା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିପାରୁନାହିଁ । ଏହି ସମସ୍ୟାର ତୁରନ୍ତ ସମାଧାନ କରାଯିବା, ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଆଦିମ ଜନଜାତି ମାକଡ଼ିଆ, ଖଡିଆ, ବାଧୁଡି ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା, ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ କ୍ୟାମ୍ପସରେ ଅନୁଗ୍ରାହ ଯୋଗାଇ ଲାଭିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଆଦି ଦାବା କରାଯାଇଛି ।

ବାଲିଗୁଡ଼ାରେ ଦାସ ଚକ୍ଷୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଉଦ୍ଘାଟିତ

କନ୍ଧମାଳ, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲା ବାଲିଗୁଡ଼ାରେ ଖୋଲିଲା ଘରୋଇ ଚକ୍ଷୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ଦାସ ଚକ୍ଷୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ । ଜିଲ୍ଲା ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ ବିକ୍ରମ କୁମାର ପଣ୍ଡା ନିଜର କାଳି ଚକ୍ଷୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ଶୁଭ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି । ବାଲିଗୁଡ଼ା ଉପଖଣ୍ଡ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଚକ୍ଷୁ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁବିଧା ନଥିବା ବେଳେ ଉପଖଣ୍ଡର ବହୁ ଚକ୍ଷୁ ରୋଗୀ ଜିଲ୍ଲା ବାହାରକୁ ଯାଇ ଚିକିତ୍ସିତ ହେବା ସହ ମାତ୍ରାଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଅଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦାସ ଚକ୍ଷୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଅଂଚଳବାସୀଙ୍କ ହିତରେ ଅଧିକ । ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦ୍ୱାରା ଅଭିଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ଏଠାରେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରିବେ ଏବଂ ଅଂଚଳବାସୀ ଆଉ ବାହାରକୁ ନଯାଇ ଏଠାରେ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ପାଇପାରିବେ । ଏଠାରେ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ୩୦ ଶଯ୍ୟା ରହିଥିବା ସହ ଉଚ୍ଚ ମାନର ଅପରେସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଡାକ୍ତର ଓ ଡାକ୍ତରଖାନା ମାଲିକ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଉପଲକ୍ଷ ହେବ ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ : ଶୋଭା

ଉଦ୍ଘାଟନ, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଦର୍ତ୍ତମାନ ରୁଏଲର କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ବଜାରରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଉପଲକ୍ଷ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ି ଯାଇଛି । ଫଳରେ ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସର ଦାମ ହୁ ହୁ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏତିକି ବେଳେ ସେଇା ସେହି ସଂଗଠନ 'ଶୋଭା' ତରଫରୁ 'ହାରମର' ସହଯୋଗରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ାର ଫାର୍ମ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଦେଶୀ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ବଜାରରେ ଉପଲକ୍ଷ ହେବା ସହିତ ରାଷ୍ଟ୍ରା ମଧ୍ୟ ବେଶ ଉଚ୍ଚ ଦୁର ପରସା ରୋଜଗାର କରିବେ ବୋଲି 'ଶୋଭା' ର ସଂପାଦକ ରଞ୍ଜନ

ମିଶ୍ର କହିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମାନକ୍ଷୁ ଚିହ୍ନିତ କରଣ କରାଯାଇଛି । ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁକୁଡ଼ା ଚିଆଁ ସହିତ ଖାଦ୍ୟ, ଔଷଧ ସବୁ କିଛି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ନିକଟରେ ଉଦ୍ଘାଟନ ସହ ନିକଟ ଦୂରାନ୍ତରୁ ଶୁଭ 'ଶୋଭା' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିସରରେ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଗହଣରେ ବୈଠକ ବସିବା ସହ ରୁଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି । ପ୍ରକୃତ ସଂଯୋଜକ ଅରବିନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାମୀ ମଂଚ ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଥିବା ବେଳେ ମା' ଦୁର୍ଗାଦେବୀ ପ୍ରତ୍ୟୁସର କମ୍ପାନି

ମାଂସର ବିକ୍ରୟ ତଥା ବ୍ୟବସାୟ କରିବାରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି । କାବନ କାବିକା ମିଶନର ପ୍ରକଳ୍ପ ସଂଯୋଜକ ଅଭିଜିତ ମହାରଣା, ମିଶନ ଶକ୍ତିର ଦୁଇ ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିଚାଳକ ନିରଞ୍ଜନ

ନାୟକ ପ୍ରାଣଧନ ଚିକିତ୍ସକ ଗିରିଜା ଶଙ୍କର ଦାସଙ୍କ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନର ସଭ୍ୟମାନେ, ଖୁବ୍ ମେୟର ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ କମିଟିର ସଭାପତି ଭାବେ ବେହେରା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ବାଘାଯତୀନ ସ୍ମୃତି ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ତାଳ ମଞ୍ଜି ରୋପଣ

ବାଲିଆପାଳ, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ୍ ବାଘା ଯତୀନ ସ୍ମୃତି ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ଦୁଧ ବାର କଡ଼ୁଆ ପୋଲ ଠାରୁ କାଳିପଦା କେନାଳ ଆଡି କଡ଼ୁରେ ଅନୁନୁ ଏକ ହଜାର ତାଳ ମଞ୍ଜି ରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ସ୍ମୃତି ପରିଷଦ ର ସଭାପତି ଅରବିନ୍ଦ ବେହେରା, ବରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ମନୁଜ କୁମାର

ପାତ୍ର, ସୁଦାମ କୁମାର ଦାସ, ଗଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପାତ୍ର, ନୀଳ

କଣ୍ଠ ସାହୁ, କ୍ଷିତିଶ ଚନ୍ଦ୍ର କେନା, ବସନ୍ତ କୁମାର ବାରିକ, ଜିତେନ୍ଦ୍ର

କୁମାର ପାତ୍ର, କାଳି ଚରଣ ବାରିକ ପ୍ରମୁଖ ତାଳ ମଞ୍ଜି ରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପରିଚାଳନା ଓ ସହ ଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ମଞ୍ଜି ରୋପଣ କରାଯିବ ବୋଲି ପରିଷଦ ର ସଭାପତି ଶ୍ରୀ ବେହେରା ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

AFFIDAVIT

By virtue of an affidavit before the executive Magistrate Bhadrak I, Anita das alias Kanak Manjari Nayak age about 41 year, Wife of Lambodar Nayak, Village/ Po- Bagada, Binayakpur, Dist- Bhadrak declare that I have an LIC Policy No bearing policy No. 589495341 in which my name has been mentioned as Anita das and also in my passbook of SBI Basudevpur my name has been mentioned as Kanak manjari Nayak and also in my Voter ID and Aadhar card. So Anita das and Kanak Manjari Nayak is same and one person. Henceforth I will be known as Anita das in all purpose.

Anita das

AFFIDAVIT

An affidavit before the executive Magistrate Bhadrak, I, Jayanti Lata Pallai, alias Runulata Pallai, aged about 40 years, W/o- Prapat Kumar Pallai of vill- Tulamtlua, Po- Beteda, P.S- Basudevpur, Dist- Bhadrak-PIN- 756268 declare that in State Bank of India Basudevpur vide saving passbook Account No-34321967517 in which my name has been mentioned as Runulata Pallai as per my Aadhar Card 701628337622 but my nick name is Jayanti Lata Pallai. So i want to change my name Jayanti lata Pallai to Runulata Pallai for other purpose. Both the name as same person. Henceforth I will be known as Runulata Pallai in all purpose.

Runulata Pallai

ଫକୀର ମୋହନ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ପିଟାଲରେ ୩୯ତମ ଜାତୀୟ ଚକ୍ଷୁଦାନ ପକ୍ଷ ୨୦୨୪ ପାଳିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଫକୀର ମୋହନ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଚକ୍ଷୁ ବିଭାଗ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ୩୯ତମ ଜାତୀୟ ଚକ୍ଷୁଦାନ ପକ୍ଷ ୨୦୨୪ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ ସଂପଦେଶ୍ୱର ଡ଼. ସୁଚିତ୍ରା ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଚକ୍ଷୁଦାନ, ଚକ୍ଷୁବ୍ୟାଧି ଓ କର୍ଣ୍ଣଆ ପ୍ରତିରୋପଣ ସେକ୍ସନର ଆକାଡେମିକ ସେମିନାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପ୍ରଦାପ ପ୍ରକଳ୍ପନ କରି ମେଡିକାଲ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଗତ ସମୀପ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଚକ୍ଷୁଦାନ ଏକ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ସେମିନାରରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ସୁପରିରେଡେଣ୍ଟସ ପ୍ରଫେସର ଡ଼. ନିର୍ମଳ

ଚନ୍ଦ୍ର ସାହା, ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଶାସିକା ଶ୍ରୀମତୀ ମନୋରମା ଭୂୟାଁ, ବରିଷ୍ଠ ଡିଏମଓ ଡ଼. ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ ଓ ବରିଷ୍ଠ ଚକ୍ଷୁବିଶେଷଜ୍ଞ ଡ଼. ସୁଜିତ ନାରାୟଣ ମହାପାତ୍ର ଯୋଗଦାନ ପୂର୍ବକ ନିଜର ବହୁମୂଲ୍ୟ ମତାମତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟ ଡ଼. ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଚକ୍ଷୁଦାନ, ଚକ୍ଷୁବ୍ୟାଧି ଓ କର୍ଣ୍ଣଆ ପ୍ରତିରୋପଣ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସେମିନାର ପରିଚାଳନାରେ ଚକ୍ଷୁ ବିଭାଗର ଡିଏମଓ ଡ଼. ଗୌରବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଡ଼. ଅର୍ପିତା ଘଟେଇ ଓ ଡ଼. ଶୁଭସ୍ମିତା ବିଶ୍ୱାଳ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ଓ ଏହି ଅବସରରେ ମାରଣ୍ଡାଟି ମହିଳା ସମିତିର ସଭ୍ୟା, ମେଡିକାଲ କଲେଜର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ, କୁନିନେ ଡାକ୍ତର, ନର୍ସିଙ୍ଗ ଅଧିକାରୀ, ହସ୍ପିଟାଲ ମ୍ୟାନେଜର ଓ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଫକୀର ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ପିଟାଲରେ ୩୯ତମ ଜାତୀୟ ଚକ୍ଷୁଦାନ ପକ୍ଷ ୨୦୨୪ ପାଳିତ ହେଲା ବିଜେପି ସଦସ୍ୟତା ଅଭିଯାନ

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ଶୁଭାରମ୍ଭ ହେଲା ବିଜେପି ସଦସ୍ୟତା ଅଭିଯାନ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ଆଜି ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ସାଂଗଠନିକ ଦ୍ୱୟପଦ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ସଦସ୍ୟତା ଅଭିଯାନର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହେଲା । ଜିଲ୍ଲା ସଭାପତି ଉପାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ବନ୍ଧା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ଦରଡ଼ା ଠାରେ ଏକ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମାନନୀରେ ଏହାର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ଗଣମାଧ୍ୟମ ସଂଯୋଜକ ଶ୍ରୀନିବାସ ପ୍ରଧାନ ପରିଚାଳନା କରିଥିବା ବେଳେ ଜିଲ୍ଲା ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଦୀପ ପଣ୍ଡା ପ୍ରାଥମିକ ସୂଚନା ଦେଉଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ସଭାପତି ଉପାକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ତାଙ୍କ ଦ୍ୱୟପଦ୍ମରେ କହିଥିଲେ ଯେ

'ବିଜେପିର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ସେବା ହିଁ ସଂଗଠନ' ଏବଂ ସଂଗଠନର ଆତ୍ମା ହେଉଛି 'ପ୍ରାଥମିକ ସଦସ୍ୟତା', ଏହି ସଦସ୍ୟତା ଅଭିଯାନ ଅର୍ଥ ଲାଭନ, ମିସ୍ କଲ (୮୮୦୦୦୦୨୦୨୪), ନମୋ ଆସ୍, କମ୍ପ୍ୟୁଅର କୋର୍ଡ୍ ଏବଂ ଅଫ୍ଫାଲାନ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇପାରିବ । ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଘରକୁ ଘର ଯାଇ ସଦସ୍ୟତା ଅଭିଯାନକୁ ସଫଳ କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଦୁହତ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ସଦସ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ସଦସ୍ୟତା ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି

ଜଙ୍ଗଲରୁ ମିଳିଲା ଫାଇନାନ୍ସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଝୁଲନ୍ତା ମୃତଦେହ

ବଲାଙ୍ଗିର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ସର୍ବତଳା ଥାନା ବଡ଼ମାଳ ପାଖି ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଏଲଭାଡ଼ି ବର୍ଣ୍ଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ଜଣେ ଫାଇନାନ୍ସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଝୁଲନ୍ତା ମୃତଦେହ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି ପୋଲିସ୍ । ଫାଇନାନ୍ସ କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ଚିଟିଲାଗଡ଼ ଥାନା ସରିଗୁଡ଼ାରେ ଉଚ୍ଚ ନାଗ ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି । ସେ ୩ ବର୍ଷ ହେବ ଚିଟିଲାଗଡ଼ ସ୍ଥିତ ବଜାଜ ଫାଇନାନ୍ସରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ସେ ଗତ ୨ ତାରିଖରେ ଖୋଜି ଯାଇଥିବା ବୋଲି ଫାଇନାନ୍ସ କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ନିଷୋଳ ହୋଇଥିବା ନେଇ ଚିଟିଲାଗଡ଼ ଥାନା ର ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଆଜି ଜଙ୍ଗଲରୁ ତାଙ୍କ ମୃତଦେହ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି ପୋଲିସ୍ ।

କବି ତନ୍ଦ୍ରର ମନୋରଞ୍ଜନ ନାୟକଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚିତ

ବାସୁଦେବପୁର, ୪/୯ (ନି.ପ୍ର): ସ୍ନେହ ପ୍ରତିଭିମ୍ବ, ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ କୁହୁଡି ବନ୍ଧା । ଏହି ଉନ୍ମୋଚିତ ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲେ ଫକୀର ମୋହନ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦର ସଭାପତି ତନ୍ଦ୍ର ମନୋରଞ୍ଜନ ନାୟକ କ ଚାରୋଟି ପୁସ୍ତକ ବାଲେଶ୍ୱର ଫକୀର ମୋହନ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦ ପକ୍ଷରୁ ଶାନ୍ତି କାନନ ବେହେରା, ବଳାଙ୍ଗି ଚିତ୍ରା ଚାରୋଟି ପୁସ୍ତକ ହେଉଛି ଆସକ୍ତି, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତନ୍ଦ୍ର

